Veto
ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 27, dd. 2 mei 1985.

Verantw. Uitg.: Paul Bijnens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Vakatures ASR

De termijnen voor de sollicitaties voor de te begeven betrekkingen op Veto, Sociale Raad en Kringraad wordt verlengd tot 17 mei 1985. Door de verminderde toelagen immers kan het zijn dat er minder personeel in dienst kan treden dan in de eerste vakatures stond meegedeeld. Wij houden u op de hoogte.

EN VERDER...

Kolumn 2
Wina-dag 3
Vanzwanske 3
Ingenieurs 2000 4
Snooker 4
De helden van '68 5
Punks not dead 6
The Triffids 6
Marc Vanrunxt danst Hyena 7
Natuurbakkerij 7
Studenten op akademische raad ... 8
Kruiswoordraadsel 8
Zoekertjes etc. 8

RvS-verslag

Oprichting zesde raad via een achterpoort

Vrijdag 26 april laatstleden vond de derde laatste bijeenkomst van de Raad voor Studentenvoorzieningen plaats. Een wat eigenaardige vergadering die veel te vlug voorbij was, weinig diskussie en onmiddellijk stemmen was de teneur. Noch de studenten, noch de personeelsfraktie bleken zin te hebben in een diskussie. Is dat een teken aan de wand of enkel de uitwerking van het weer? De behandelde items die onze aandacht hier verdienen, zijn de vertegenwoordiging in vzw Alma en de beroepsinstantie voor de Financiële Kontrolekommissie (FKK) der vrije verenigingen. Dit laatste probleem was reeds geruime tijd aan de orde, het eerste kwam eerder onverwacht op de agenda; er was immers geen probleem. Over de indeksatie van de studiebeurzen en de problematiek daarrond krijgt u volgende week één en ander in de maag gesplitst.

Voor de KrUL-vertegenwoordiging begon de vergadering al verkeerd: de twee studentenvertegenwoordigers en waarnemer waren hun verslag met uitnodiging vergeten. Zonder wapens naar de oorlog, en toch nog een overwinning in de wacht slepen. Je moet maar kunnen. Gelukkig voor hen mochten ze meekijken bij hun buur.

Vertegenwoordiger tegen wil en dank

Eerste punt voor ons: de studentenvertegenwoordiging in de raad van beheer van Alma vzw. Tot nogtoe als volgt geregeld: 1 student rechtstreeks uit de RvS afgevaardigd, en twee die traditioneel door de Sociale Raad werden verkozen, maar dit is statutair niet vastgelegd. Een wijziging van de statuten is dus aan te raden, maar daarvan blijkt nog geen sprake te zijn. Nu was iemand op het idee gekomen (Bauwens? Sabbe?) om de KrUL ook één vertegenwoordiger te gunnen, hoewel daar vanuit de KrUL niet om gevraagd was, tenzij in het begin van het akademiejaar. Had Jan Bauwens slapeloze nachten omdat een deel van de studentenpopulatie geen vertegenwoordiging heeft in de restaurants? In ieder geval stuurde hij een brief naar die koepel met dit voorstel. Bleken zij die brief niet gezien te hebben! Wat een pech. (vervolg op p. 2)

De prijsuitreiking van de literaire wedstrijd van Germania bewees dat literatuur zeker niet op sterven na dood is. In elk geval niet op kwantitatief gebied. Zo stuurden 176 mensen hun probeersels in. Als beste poëet wordt hier Peter Verhelst, vrije student L & W, gelauwerd. Jan Nowé, akademisch sekretaris L & W, rijkt hem de prijs uit. Andere prijzen werden uitgereikt door Prof. Sabbe, Filip Vermoortele (lid van de jury) en Germania. Achteraf werd het hele gebeuren doorgespoeld met een receptie. De winnende teksten zullen gepubliceerd worden in een speciaal literair nummer van het Germaantje. *(foto Veto)*

Star Wars

TOEGEPASTE WETENSCHAPPEN — Aan het departement elektrotechniek, afdeling ESAT, hangen ook dit jaar enkele tientallen tesisvoorstellen ad valvas.

Tussen de voor een overgroot deel overwegend technische voorstellen, valt wel één bijzonder op door zijn aktualiteit. Het is getiteld *Sterrenkrijg* en de promotor is prof. G. François, die enkele Veto's terug al uitvoerig de kwalijke gevolgen van atoomkonflikten toelichtte.

Tegen een aanval met interkontinentale (kern)raketten bestaat geen verdedigingsmiddel. Beide supermachten zoeken hun veiligheid in wederzijdse afdreiging en gijzeling van elkaars bevolking. Dit systeem is teoretisch stabiel. Nochtans wordt de stabiliteit ondermijnd door de technologische vooruitgang door de ontwikkeling van zeer precieze wapens (MX-raket), die de vijand bij verrassingsaanval vernietigen, door het inzetten van snelle of ondetekteerbare wapens, en door de konstruktie van een defensief schild (SDI).

Het Star-warsprogramma beoogt een laserstraal systeem te ontwikkelen, dat een raketaanval moet kunnen afslaan.

De bedoeling van het eindwerk is zoveel mogelijk informatie over dit onderwerp te verzamelen en deze aan een kritisch-wetenschappelijke evaluatie te onderwerpen.

Of er dan ook geïnteresseerde ingenieursstudenten zullen op af komen, is natuurlijk een andere vraag.

Bart De Moor

Landbouw evalueert zijn werking

Het probleem Kultuurraad

Donderdag 25 april was het de laatste Algemene Raad van de Landbouwkring. Dit is een vergadering van alle verantwoordelijken in de Landbouwkring. Dit zijn er iets meer dan 40. Deze komen een paar maal per jaar samen om de algemene lijn van de Landbouwkring te kunnen bepalen. Er stonden dit keer drie grote tema's op het programma: statutenwijzigingen, evaluatie van het kringjaar en diskussiepunten door het presidium aangebracht. Hierbij kon men wel zaken noteren die ook voor de andere kringen van belang zijn.

Eerst werden de mededelingen en diskussiepunten van het presidium afgehandeld. Hierbij bleef het vooral bij mededelingen van de verschillende leden over wat zij dit jaar nog planden aan aktiviteiten. Bij Landbouw wordt er voortgewerkt tot aan de eksamens.

Naar aanleiding van een faktuur van appelen die bij de aktiedriedaagse gebruikt werden, stelden enkele mensen zich de vraag of ASR zulks niet moet betalen. Dit vanuit de vaststelling dat er van het geld dat ASR krijgt slechts heel weinig direkt naar de student gaat. Maar, werd er gereplikeerd, ASR heeft dit geld gekregen om aan een inhoudelijke werking te doen, niet om dit aan de studenten uit te delen in de vorm van kortingen. Onze kring had dat geld blijkbaar ook niet zo nodig zoals verder zou blijken uit een financieel verslag. De 1000 fr voor de appelen werd dan ook goedgekeurd zonder dat de diskussie ten gronde werd gevoerd.

Brief naar Faze

Door de sociale afgevaardigde werd er eerst een uitleg gegeven over een verslag dat in Faze is geschreven over de RvS-vergadering (zie vorige Veto). Iedereen was ervan overtuigd dat hiertegen moest gereageerd worden en aldus werd zonder procedurefouten een brief goedgekeurd waarin een rechtzetting in Faze gevraagd wordt. Daarna werd nog uitleg gegeven over de weerslag van die RvS-vergadering op de financiële toestand van ASR. Die moet dringend 1,8 miljoen vinden en dat betekent dus duidelijk diep in eigen vlees snijden.

Statuutwijzigingen: Veto

Doordat het jaarlijks Songfestival dat door de Landbouwkring georganizeerd wordt, steeds groter van opzet wordt, werd beslist hiervoor een statutaire werkgroep te maken. Elk jaar zal er een verantwoordelijke voor die werkgroep verkozen worden zodanig dat men meer zekerheid heeft dat er iets van de grond komt. De relatie tussen de verschillende werkgroepen en de Landbouwkring zal ook eksakt omschreven worden en in de statuten geschreven worden om alle onduidelijkheid te vermijden. Deze werkgroepen genieten een ietwat autonoom karakter maar vooral op financieel vlak mag dit niet tever gaan.

In de funktieomschrijving van de verantwoordelijke voor het kringblad zal de relatie met Veto bij ingeschreven worden. Op vraag van Veto en mensen in de kring werd er dit jaar al iemand gezocht die dat op zich wou nemen. Maar iedereen was blijkbaar al te druk bezig. Dit betekent niet dat hij alle artikels zelf moet schrijven, maar hij kan wel andere mensen aanspreken.

De laatste jaren kenden wij een wildgroei aan logo's in de landbouwkring. Daarom werd er nu duidelijk 1 logo afgesproken: de letters LBK met een tarweaar.

Een kultuurraad zonder studenten

Dan kwamen we aan de evaluatie. Of wat er voor moest doorgaan. Elk presidiumlid of verantwoordelijke voor een werkgroep vertelde wat hij dit jaar allemaal wel niet had gedaan en daarmee was de kous af. Het is wel spijtig dat hier niet serieuzer werk van wordt gemaakt. Anders geraakt men nooit snel vooruit.

Financieel gezien zal de kring op het einde van het jaar met een overschot van ca. 330 000 fr op haar bankrekening zitten. Dit is 100 000 meer dan vorig jaar. De prijs van de lidkaarten zal waarschijnlijk wel naar beneden gaan, maar wat er voor de rest verandert is nog niet uitgemaakt.

Eén belangrijk punt toch was de evaluatie die de kultuurafgevaardigde maakte van haar medewerking aan Kultuurraad. Naast de kultuurwerking in onze kring heeft ze ook getracht mee te werken aan Kultuurraad-'t Stuc. Dat is haar duidelijk niet goed bevallen. Ze was in het begin van het jaar met het gedacht vertrokken van iets aan die programmatie van 't Stuc te kunnen wijzigen. Ze vond, evenals anderen kultuurafgevaardigden, deze duidelijk niet voldoende student-gericht. Er werd dan ook binnen Kultuurraad een kommissie opgericht waarin men zijn grieven kon uiten. Nu blijkt dit duidelijk een zoethoudertje te zijn. Gans het jaar door was het enige dat men van hun vroeg Ja knikken. De begroting wordt in het begin van het jaar goedgekeurd op een moment dat de nieuwe afgevaardigden nog niet ingewerkt en vol idealisme zijn. Als men dan vanuit de Kultuurraad der afgevaardigden vraagt om hun projekt Leuven vol Muziek op de voorpagina van de *Stuc voor Stuc* krant aan te kondigen gebeurt dit niet. Blijkbaar zijn de kringen niet zo belangrijk voor de mensen van 't Stuc.

Hun bedoeling is trouwens Het Alternatief Kultuurcentrum van Vlaanderen te worden. Dit is er zeer zeker nodig maar als men hierbij de studenten en kringen vergeet is het toch wel minder. Deze toestand bestaat al een aantal jaren en mensen die direkt betrokken zijn bij ASR weten al lang wat voor problemen dit geeft.

Dit jaar is er dan ook geregeld op onze presidiumvergaderingen aandacht besteed aan dit probleem van studentengerichtheid van Kultuurraad-'t Stuc. Maar blijkbaar is dit niet voldoende en kan slechts een gezamenlijk initiatief van vele kringen iets aan de wantoestand veranderen. Onze kultuurafgevaardigde stelde dan ook voor om in november de begroting niet goed te keuren tenzij er fundamentele wijzigingen bekomen worden. Hierbij zal zeker moeten samengewerkt worden met andere kringen. Dit is alvast een oproep!

Peter Breugelmans

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreakties kunnen bezorgd worden op de het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Joernalistiek?

Met alle moeite van de wereld kunnen wij de uitlatingen van Eddy Daniëls over Jan Van Der Veken (Veto nr 26) niet begrijpen. Het getuigt in hoge mate van Verwarring.

Hij verwart een lessituatie met een vertrouwensrelatie, zodat een sterk gestruktureerd kollege verwordt tot "misbruik van vertrouwen".

Hij verwart filosofie met sociale zekerheid (een passage die alle verbeelding tart).

Hij verwart wetenschappelijk met maatschappelijk konservatisme. (Eddy "mag T. Kuhn- er nog eens op nalezen".)

Hij verwart mei '68 met de kritische geest van de student.

Terloops slaagt hij er zelfs in het ontegensprekelijk kritische standpunt van de Vlaamse rektoren inzake het rakettendossier terug te voeren op konservatisme. (Zijn de gebonden intellektuelen die de professoren zeker zijn, dan voor één keer gebonden aan de "anti-nukleaire traditie van de studentenpopulatie"?)

Bij dit alles komt Eddy niet toe aan een ernstige kritiek op Van Der Veken, die onmiskenbaar kan geleverd worden. Men kan Van Der Veken op vele punten onder vuur nemen, als men maar emotioneel geladen, retorische scheldpartijen vermijdt. Is hij misschien "overbluft" of verblind door de schijnbaar ondoorbreekbare systematiek van Van Der Vekens discours, net als de "argeloze kandidatuurstudenten"?

Mocht hij erin geslaagd zijn deze rigoereuze systematiek, deze rationele dam tegen een oeverloosheid, waarvan Van Der Veken zelf zegt dat hij er schrik van heeft, op losse schroeven te zetten, kon hij tot een meer evenwichtige waardering en kritiek komen op Van Der Vekens maatschappelijk en filosofisch konservatisme.

Is Eddy Daniëls gezakt op de kursus van Van Der Veken?

Jan Vansteenwegen
Bart Keunen
1ste lic wijsbegeerte

Nvdr: "Eddy is niet gezakt..."

RvS-verslag

(vervolg van p. 1)

Voor de vertegenwoordiging dit jaar, stelde de Raad Marcel Lauwers, Sora-voorzitter, voor. De KrUL had er niets tegen dat Marcel werd verkozen, zo zij maar een van de twee resterende mandaten kregen. De ASR-fraktie verdedigde hun traditie; de kandidaten dienen hun kandidatuur met een degelijke motivatie te verdedigen, en worden op grond van hun kompetentie gekozen. Dit voorstel werd afgeschoten. KrUL krijgt zijn mannetje in de Alma. Iemand van de prostemmers motiveerde zijn stem met "de hoop dat KrUL deze vertegenwoordiging beter zou waarnemen dan in andere werkgroepen."

Wij stelden ons de vraag of KrUL wel geïnteresseerd is in Alma; we namen daarom de jaargang van Faze, spreekbuis van de KrUL, nog eens door. Buiten het overlijdensbericht van Gust Mangelschots (Faze 1, p. 27), was er nog een bijdrage van Kristof Dekoninck in Faze 2, p. 16 over de prijsstijging. Buiten enkele bedenkingen, naderhand konklusies genoemd, wordt er over Alma niks gezegd, dat een globale visie op de problematiek van de restaurants laat vermoeden. "Aangezien deze problematiek verre van opgelost is, houden we je op de hoogte!" besluit Kristof. Daar valt in de volgende Fazes niets meer van te merken. Is Faze dan toch de spreekbuis van KrUL niet?

Nog eens zesde raad

Dan een heet hangijzer: de FKK. Na de voorstellen voor nieuwe kriteria, eindelijk voor de raad. Op het buro van de Raad had voorzitter Sabbe voorgesteld om de beroepsinstantie bij een vergadering van de voorzitters van alle fakulteitskringen te leggen: voorwaar een prachtig voorstel, aldus Sabbe, want het overstijgt de tegenstelling KrUL-ASR. Op die manier vindt het zesde raad-voorstel alsnog zijn realizatie, dankzij hulp van bovenaf.

Nochtans was dit voorstel vorig jaar door een meerderheid van kringen verworpen. De vraag is nu hoe de presessen zullen denken over hun eigen machtsorgaan. Zullen de kringen hiermee tevreden zijn?

De RvS heeft in elk geval geen uitspraak gedaan over de konkrete regeling: wie zit de vergadering voor? De ASR-sekretaris is er niet meer en het personeel van ASR is er niet happig op. Laten ze het de heren presessen zelf uitvechten? Een andere vraag is wie de boekhouding en administratie doet? Hoe die man/vrouw betaald dient te worden? Uit de 350.000 fr die uitgetrokken is voor de vrije verenigingen? Er is nog meer duisternis dan tevoren, maar misschien is dat wel de bedoeling?

Filip Huyzentruyt

Doorheen tralies

Onder deze naam loopt er sinds oktober ll. elke zondagavond van 21.00 tot 22.00 u een programma voor gedetineerden via VRL. In het Leuvense zitten ca. 450 mensen in de gevangenis. Op 6 maand uitzenden was dat goed voor liefst 100 brieven aan de programmamakers. Die willen dan ook wat doen aan die vereenzaming. Via een briefschrijfaktie, eventueel ook bezoeken. Over de verschillende mogelijkheden werd een foldertje opgesteld.

Wie wil meewerken, kan dat via VRL t.a.v. *Doorheen Tralies*, Kol. Begaultlaan 9, 3010 Wilsele, tel. 016/22.41.10.

• Vertrekt u dit jaar uit Leuven en wenst u uw fiets te verkopen. Plaats vlug een zoekertje in Veto, het kost Niks.

KOLOFON

Veto, jaargang 11, nr. 27
dd. 2 mei 1985

Redaktie
Peter Mostrey, Bart De Moor, Pascal Lefèvre, Dirk De Naegel, Bert Malliet

Hoofdredakteur
Polleke Bijnens

Redaktiesekretaris
Filip Huyzentruyt

Eindredaktie
Polleke Bijnens, Filip Huyzentruyt, Didier Wijnants

Medewerkers
Didier Wijnants, Wim Sempels, Toon Boon, Hilde Devoghel, Felix De Witte, Ivan De Vadder, Peter Breughelmans, Eddy Daniëls, Bruno Peeters, Luc Vanheerentals, Vanzwanske

Foto's en doka
Didier Wijnants, Damienne De Cock, Peter Van Leemput

Zetwerk en layout
Polleke Bijnens, Filip Huyzentruyt, Luc Baltussen, Ria De Schutter, Carl Van Mol, Didier Wijnants

Oplage
8000 eks.

Drukkerij
Rotatyp, Brussel

Redaktieadres
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
016/22.44.38

Redaktie Veto 28
vrijdag 3 mei in de
's Meiersstraat 5

De koude drukte

Op aandringen van de rijkswacht heeft de NMBS een nieuw ticket opgenomen in haar toeristisch gamma: Weekend te Florennes. Het leuke is dat het ticket geldig blijft voor de duur van de voorlopige hechtenis.

□ □ □

De vertegenwoordigers van de studenten hebben een nieuw verzoek gelanceerd naar de RvS toe. Er werd gevraagd om ekstrageld vrij te maken voor de aankoop van tandenstokers voor de ALMA.

□ □ □

Demokratizering van het onderwijs? De Evergreens als openingsact bij de akademische zitting bij het begin van het volgende akademiejaar.

□ □ □

Het beste deel van een optreden van Aroma di Amore: de twee minuten stilte die ze vroegen als protest tegen de plaatsing van de raketten.

Volgens een onderzoek door een Amerikaanse firma zijn de Belgen de grootste pillenslikkers van de wereld. En dat in het jaar dat de Paus naar België komt.

□ □ □

Volgens een ander onderzoek door een Brusselse krant bleek dat 60% van de ondervraagden onverschillig stonden tegenover de akties van de CCC, 20% vond ze zelfs leuk. De CCC is er dan maar mee opgehouden.

□ □ □

De Belgische versie van Popie Jopie mag naar verluidt wel op de BRT gedraaid worden, omdat men vermoedt dat Joop den Uyl geviseerd wordt.

□ □ □

De Oude Markt van Leuven wordt grondig gepoetst. Kwestie van mondhygiëne.

□ □ □

President Reagan heeft een echte grappenmaker in dienst genomen omdat zijn grapjes de laatste tijd nogal flauw uitvielen. Het telegram van de paus werd bijvoorbeeld niet door iedereen geapprecieerd. Binnenkort dus toch Spitting Image op het BRT-journaal.

□ □ □

Zou er een relatie zijn tussen de bloedfraudes en doktersfraudes en de AIDS-virus?

□ □ □

In Miami is in elk geval ontdekt dat muggen de AIDS-virus overbrengen. Hopen maar dat krabben helpt.

□ □ □

Reagan zou beter een bezoek brengen aan het Britse koningshuis ware het niet dat er ook Wehrmacht-soldaten op het kerkhof liggen.

□ □ □

Schrikdraad rond het voetbalstadion: een tip voor het pausbezoek aan Leuven.

□ □ □

Farmaceutica klaagt over gebrek aan interesse in de media: geen konnekties bij de Boerenbond of Dipha?

□ □ □

Het Vlaams Blok heeft in een brief geëist dat de nationale voetbalploeg van kleur zou veranderen.

□ □ □

In *Brevier*, publikatie van de UP, pleit men voor het recht op kuisheid. Naar aanleiding van het pausbezoek zou men een kuisheidsbelofte afleggen. Geldig tot het huwelijk.

WINA-dag: inhoudelijk OK, belangstelling matig

WINA — Naar jaarlijkse gewoonte organiseerde WINA op 24 april haar WINA-dag in het rekreatiecentrum tegenover Alma II in Heverlee. Daarmee trachtte de kring een overzicht te geven van haar werking en zodoende geïnteresseerden warm te maken om zich ook in te zetten in de werking van de kring. Ook traditioneel valt deze WINA-dag samen met een kennismaking van de studenten uit Diepenbeek en Kortrijk met het keuzesysteem in de licenties Wiskunde en Informatika.

Zo te zien werd er geen moeite gespaard om de inhoud van de infostandjes te verzorgen, ook vormelijk zaten ze goed in elkaar. In het oog sprong de grote onderwijsstand, waarschijnlijk in verhouding met het belang dat men bij WINA aan de onderwijswerking hecht. In de stand werd een overzicht gegeven van de drie belangrijkste problemen waarmee de onderwijswerkgroep zich dit jaar heeft bezig gehouden: de hervorming van het meetkunde-programma, het informatika-programma in Kortrijk en de aggregatie.

Het werk van de zeefdrukker werd zeer levendig geïllustreerd door het ter plaatse drukken van de verkiezingsafficbe. Daarnaast was er een stand van de kursusdienst kompleet met dia-montage en een sport-stand met video. Op de stand van de redaktie van het Newtonneke werd het jongste nummer van het kringblad gepresenteerd, daarin ook een overzicht van een jaar kringwerking. Echter niet zo maar een jaaroverzicht, de meeste artikels bevatten een oproep om meer mensen bij de werking te betrekken.

Andere stands waren die van de kultuurwerking, ééntje over de beleidsorganen waar WINA vertegenwoordigers heeft, een stand over de ASR. Ter animatie waren er volksspelen en een heuse "jacht naar de schat".

Helaas was er geen stand over de sociale problematiek van het studentzijn, wat toch wel als een gemis mag beschouwd worden.

Wat opviel was dat de WINA-dag niet gepaard ging met een debat over een aktuele student-gerichte problematiek, zoals dat andere jaren het geval was. Blijkbaar slaagde het WINA-presidium en de onderwijswerkgroep er niet in om in een korte tijdsspanne twee debatten te organizeren; vlak voor de paasvakantie was er immers een debat over de aggregatieopleiding.

Hoe degelijk de info-standjes ook waren, de belangstelling van de leden van de kring was toch minder groot dan men kon verwachten. De nogal moeilijke datum om degelijk publiciteit voor de aktiviteit te maken zal zeker één van de oorzaken zijn. Of wordt het ook voor WINA steeds moeilijker om de student van zijn kot te krijgen en hem wat bij de werking van de kring te betrekken. (WS)

Buiten zijn STELLA gekend
om zijn verse belegde broodjes
en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

ADVERTENTIE

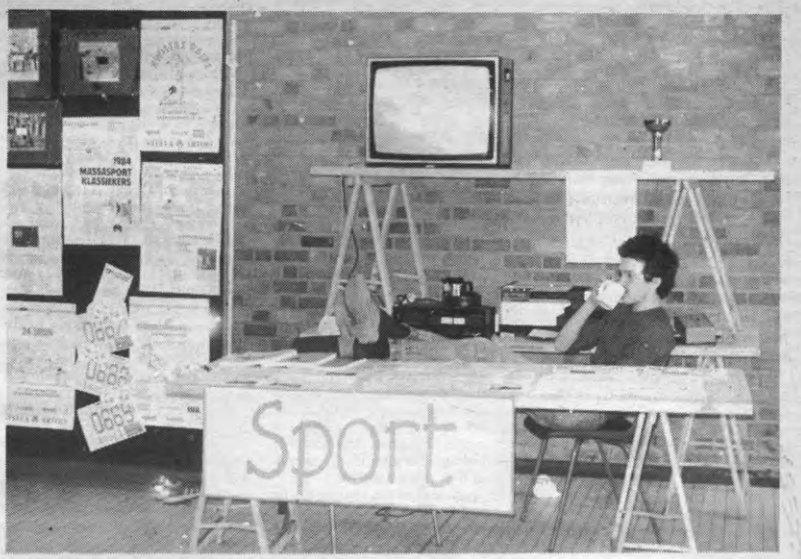

De sportstand op de WINA-dag uitgerust met een heuse video, maar (ten onrechte) weinig kijklustigen. (foto Veto)

TESISKAFT

De grote tijd is aangebroken; uw tesis is bijna af, moet enkel nog gekopieerd worden. Was er nu maar zo'n schitterende kaft bij. Plakletters vallen nogal duur uit en zijn moeilijk recht geplakt. Gelukkig is er Veto, in de 's Meiersstraat 5: die zetten die kaft op een dag tijd, en het kost je slechts 150 fr. En voor kopies kan je op hetzelfde adres terecht. Lukse? Neen, service!

Het beste uit de kringbladen

Met de moed der wanhoop slepen wij ons tot aan de eindmeet. Vanzwans wordt het zwanzen moe. Lentemoeheid of akute blokitis? Het is in elk geval een frustrerende bezigheid om week in, week uit al die kringblaadselkens te lezen en te bespreken. Maar gelukkig blijken zijn woorden niet in de wind verloren te gaan. Steeds meer kringen slagen er in om in te pikken op deze kolommen.

Maar over tot de kern van de zaak: wat studenten bezighoudt. Ook deze week een hele portie kolder à la Kamagurka (dus niet veel verder dragend dan vijf woorden en één komma). De studenten zijn kort van stof. De kringbladen worden krimpbladen, maar pech voor ondergetekende. Alle kringen willen nog hun laatste zieleroerselen, frustraties, opwellingen, zure oprispingen en gal kwijt alvorens hét jaar in schoonheid te eindigen. Het aantal te bespreken kringbladen is dus ook deze week weer groot. Of is dit een kollektieve, laattijdige truuk om zich te wreken op de persoon die zichzelf elke week opoffert om al dat fraais te doorworstelen. Ook een vetoredakteur moet blokken, of gelooft men werkelijk dat wij 1) zeer intelligent zijn, 2) geen student zijn, 3) eeuwige student zijn, 4) onze planning laten uitlopen tot september? (schrappen naar believen)

Daarom, gedaan met zeveren, op naar het werk. In een ijltempo nemen wij Alfa (van de archeologen), beta... neen, Babacchus (van de klioten), en nonius (van de industriazen) door. Daarnaast komen wij nog even terug (zoals beloofd, maar vorige week helaas geen plaats) op het jaarboek van de mecenaten.

Alfa

Reinhoud heeft het goed gezien, en... ook zijn best gedaan. Nadat de ackere door hem omgeploegd is, zal er misschien volgend jaar iets groeien bij de archeologen. Hoop doet leven nietwaar. En waarom zouden we van slechte wil zijn en geloven dat deze frisse scribent ook volgend jaar zo'n driekwart van het kringblad moet vullen. Een (goed) voorbeeld verdient navolging.

Voorlopig is Alfa maar een bescheiden blaadje, getuige daarvan de traditionele kalvarieberg die een hoofdredakteur op moet om artikels bijeen te scharrelen (en vooral zelf te schrijvelen).

Triest blijkt voor de archeologen een 'enormiteit' (sic). We kunnen er inkomen dat de alfalogen geroerd worden door enkele stenen min of meer, 't is trouwens hun vak nietwaar. Studeren is ook een deel van het voorgaande. En daarom werd dit jaar gestart met een heuse permanentie tijdens de proefeksamens van eerste kan, een voorbeeld dat navolging verdient. De Alfa's waren er in elk geval tevreden mee.

Verder lazen we in Alfa nog wat humo (zonder r), je kent dat soort aftandse grollerige prenten wel. En ene BH wil profeet en zieleherder spelen. Leven wij dan toch nog in een katoliek land? Of steekt er weer één of andere illustere sekte het hoofd op in onze kontreien. Radio Vrij Gallië gaat ook deze humeurige toer op.

Toch is nog niet alles verloren. Er staat nog een interessant artikel in dit kringschrijfseltje waar we zeker niet aan mogen voorbijgaan. Vlak voor blok en eksamens slagen de alfaromeo (en julietten) er in om door middel van cijfers en letters een deprimerend beeld op te hangen van de toekomstmogelijkheden van zij die zich met het verleden bezighouden. Waarvoor de brosjure van studieadvies al niet nuttig is. Om de sfeer niet helemaal te bederven, gaan we hier niet gedetailleerd op in. Toch willen we nog even vermelden dat een gemiddeld brutomaandloon van een universitair naar het schijnt boven de 50.000 fr ligt. Iets wat overigens niet is weggelegd voor de alfajetset.

Bacchus

Alweer, jawel. Met een heus woordje van de preses. Jawel, preses. Dat bestaat nog. *Woordje* van de ook trouwens. Op zich is dat wellicht nuttig, maar dan moet hij/zij wel iets te zeggen hebben. Een staartdeling kan iedereen maken.

Enquetes blijken zeer in trek te zijn bij de studenten. Maar, genoeg cijfers voor vandaag dus... over naar de kollage. Sommige studenten geraken blijkbaar niet uit hun giro- of scouts korte broek gegroeid. Maar o ramp, ook daarna volgen er weer cijfers, je waant je wel in WINA. Tot slot is er nog een portie reklame voor het bekende radio en TV-weekblad onder nivo. Je ziet, een goed gevulde bacchus. Of hoe je een degelijk kringblad in elkaar flanst.

Nonius

De dienstdoende redakteur is uit zijn winterslaap ontwaakt, meldt dit blad. Deze blijde tijding kan ons echter niet verheugen. Wijle zitten met de patatten. Heel België trouwens, want wie het nog niet doorheeft, er staan raketjes. De industriëzen hebben dat ook ontdekt en prompt wordt er een blad over gevuld.

Hetzelfde gebeurt met Leuven Vol Muziek. Allemaal mooi ingeblikt, klaar voor konsumatie. Evenals het interview (interviewu volgens de ingenieuze industrijelen) met docent De Buyser. Niettegenstaande zijn erg ludieke naam kan deze meneer ook werkelijk ludiek zijn (een zeldzaamheid in ludiek Leuven). Zo beweert hij onbeschaamd: "... Ik heb wel kontakt met de andere docenten omdat ik wegens mijn achtergrond praktisch over veel kan meepraten. Wat mijn kollega's minder kunnen." Ge moet maar kunnen (of was het durven), nietwaar. Maar ja, De Buyser werkt aan een interdisciplinair doktoraat.

Na wat humor (alweer een?) volgt een beschouwing over lepra en belanden we via de praesesverkiezingen bij de doopperikelen. 't Moet daar wel leuk geweest zijn, als ze daar nù nog over klappen. Binnen dertig jaar wordt dat verhaal nog dertig keer schoner overgedaan aan de kleinkinderen. Niets nieuws onder de zon. Per slot van rekening zijn we een katoliek landje nietwaar (let op, ondergetekende valt in herhaling).

Verder zijn er nog artikels over reizen, ASR-KrUL-affaires (waar houden ze zich in Industria mee bezig) en Sinterklaas. Dit laatste bevestigt onze vermoedens dat er iets mis is met de tijdperceptie van de heren ingenieurs.

Maar wat zien wij op het einde van dit boekje? Ook de industriële ingenieurs hebben een brosjuurtje van de KU Leuven, dienst voor studieadvies op hunnen buro gekregen. "Tewerkstelling van universitair geschoolden." Deze cijfers kan men natuurlijk niet onthouden aan de arme mede-industriëlen, vandaar een artikel. Dus toch nog enige inhoud in dit nummer. En, wat belangrijker is, deze studenten zullen niet vooraf een kater krijgen zoals de archeologen. "We mogen dus besluiten dat de tewerkstelling van industrieel ingenieurs voor het ogenblik uiterst gunstig is", luidt het besluit. Waarmee wij welgemutst afscheid nemen van deze Leuvense bevolkingsgroep.

Mecenas

Om te bekomen van alle kwaad dat onze grijze hersencellen te verduren kregen bij het lezen van de voorgaande schrijfselen, hebben we dan maar enige vitamientjes genomen. Een vervolg dus op de bespreking van het jaarboek van Mecenas. De rustige layout en het verzorgde typwerk vermoeien de ogen niet zo erg. Na enkele beschouwingen over boeken en andere wetenswaardigheden (ober, er zit een druppel soep in mijn vlieg) kiezen Lies en Dries een tesies.

Ook hier krijgen we onze portie humor voorgeschoteld. Vakhumor, weliswaar, zodat vanzwansken niet altijd kon meelachen.

Maar na de lange inleiding van dit boekwerk, waar de roots van deze kring werden blootgelegd, komen we toch aan bij de huidige tijden. *Paint It* met andere woorden. De student die niet enkel in zijn kursussen of lief is geïnteresseerd weet onmiddellijk waar dit op slaat. Jawel, juicht belgskes, jubelt Ip den vierden oktobre 1830... en zo gaat de ode aan het vaderland voort.

Wie nu nog niet weet wat er moest geschilderd worden, mag blijven staan (schilderen). Wij gaan in elk geval nog een stapje verder op onze ekskursie. En zie, waar valt onze blik op? Eén heuse bladzijde uit de Knack, jawel. Jan Brusse heeft het over drie gangen voor vijf franse frank. Een beschrijving van een alternatief restaurantje in Parijs, alwaar de sukkelaars voor weinig geld een goede maaltijd kunnen verorberen. De mecenaten is het echter zwaar op de maag blijven liggen (of was het de lever die moeilijkheden vertoonde?). Na aan den lijve ondervonden te hebben wat deze keuken voorstelde, schreven zij dan ook een echte lezersbrief naar het bovenvermelde tijdschrift met standing. Twee versies kregen wij te lezen. Het origineel, en de gecensureerde, bewerkte, geknipte en gemolesteerde die uiteindelijk verschenen is. Kwestie van niet te veel kritiek in hun eigenste Knackebroodje te krijgen.

Tenslotte wordt ook bij de mecenationelen eer betuigd aan de K van onze UL. Een kerkentocht doorheen Leuven zal wel leerzaam zijn, maar dan moet je wel de juiste route kiezen. Ons aller PW JP (neen, niet JR) zal de weg wel wijzen. Geef ons maar liever de kapellekensroute.

Vanzwanske

POSTERS — GADGETS
Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53 Leuven

ADVERTENTIE

Er zijn geen werkloze ingenieurs...

Ingenieurs voor het jaar 2000

Woensdag 13 maart 1985 vond er in auditorium De Molen in Heverlee een kollokwium plaats onder het motte 'ingenieurs voor de jaren 2000'. De organisatoren hiervan waren de kommissie ingenieurs-opleiding van de fakulteit Toegepaste Wetenschappen, een deel-kommissie van de fakultaire POK, de Vereniging van Ingenieurs van Leuven (VILv) die de afgestudeerde ingenieurs van de KUL groepeert, en VTK.

Op het programma stonden drie sprekerds die elk vanuit hun funktie en achtergrond hun visie op de ingenieursopleiding formuleerden. Het publiek bestond hoofdzakelijk uit professoren, enkele assistenten en nog wat minder studenten, hetgeen eigenlijk toch spijtig is want er werden interessante dingen gezegd.

De eerste spreker was professor Golling. Tot voor kort was hij verantwoordelijke voor de ingenieursopleiding bij Siemens Duitsland. Hij belichtte de opleiding vanuit het standpunt van een elektronika-reus die een grote honger heeft naar ingenieurs (om ze op te eten!).

Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de Duitse ingenieur niet dezelfde opleiding genoten heeft als zijn Belgische kollega, zijn vorming ligt ergens tussen die van een (Belgisch) burgerlijk en industrieel ingenieur.

Cijfers noemen

Een eerste punt dat de spreker behandelde was het steeds groter wordende aandeel van de ingenieurs in het personeelsbestand van Siemens. Twintig jaar geleden had 18% van de werknemers van Siemens, dit is 1 op 12, een ingenieursdiploma. Een tijdje geleden schatte men dat er tegen 1990 zo'n 15% ingenieurs in dienst zouden zijn, een totaal van 30000. Op het ogenblik heeft men in Siemens deze verhouding al bereikt, het absolute aantal ingenieurs ligt iets lager. Naast deze 30000 ingenieurs en een duizendtal wetenschappers werken er nog zo'n 30000 mensen die men best kan omschrijven als technisch geschoolden.

Bovendien voorziet men voor dit jaar 3000 nieuwe aanwervingen van ingenieurs bij Siemens. Voor de komende jaren verwacht men een jaarlijkse toename van het ingenieursbestand met 3%. In feite zijn dit enorme cijfers, per jaar studeren er in België maar 1000 burgerlijke ingenieurs af, 500 Vlamingen en 500 Walen.

Een paar jaar geleden, na een terugval van het aantal ingenieursstudenten werd in Duitsland een studie gedaan naar het mogelijk aantal studenten dat ingenieursstudies zou aankunnen. Het bleek dat jaarlijks 1 persoon op 1000 in staat zou zijn om deze studies aan te vangen. Voor Duitsland betekent dat 60000 studenten. Na enkele promotiekampanjes betaald door de industrie is men nu gekomen tot iets onder dat cijfer. Daarentegen kent men een "dropout" van 40 tot 50%, dit wil zeggen studenten die hun studies niet afmaken. Per jaar studeren er 22000 ingenieurs af in Duitsland, waarvan 7000 elektro-werktuigkundigen. Hiervan hoopt Siemens er dus 3000 in dienst te nemen.

Elite

Volgens professor Golling is op dit ogenblik de vraag naar en het aanbod van ingenieurs in evenwicht behalve voor richtingen als bouwkunde waar er een overschot is. De tijd van grote bouwwerken is voorbij, er liggen overal al wegen, bruggen, kanalen en andere kunstwerken. In de Duitse industrie, aldus de spreker, heeft men voornamelijk veelzijdig gevormde ingenieurs nodig. De taak van een ingenieur in de industrie ligt vooral in de ontwikkeling en produktie van nieuwe produkten, zeker wat betreft het koördineren daarvan. Bovendien zijn er mogelijkheden voor ingenieurs om door te stoten naar het management. Maar zeer weinigen komen echt in het wetenschappelijk onderzoek. Vermits de meeste ingenieurs toch in een leidinggevende funktie terechtkomen heeft men liefst ingenieurs met een zeer brede kennis, gespecializeerd in een bepaald domein.

Om bij te blijven op technologisch vlak sparen de bedrijven kosten noch moeite. In de opleiding en bijscholing van het personeel worden enorme bedragen geïnvesteerd, bijvoorbeeld voor Siemens 230 miljoen D mark. Er worden nu zelfs al studenten tijdens hun studies in dienst genomen, kwestie van de beste er op voorhand al uit te pikken.

Uit zijn toespraak bleek dus dat de Duitse industrie een nood heeft aan een technologische elite die een grondige opleiding zou moeten genoten hebben, liefst van al zo uitgebreid mogelijk.

Franse analyse

De volgende spreker was professor Baudelet, docent aan het Institut National Polytechnique de Grenoble. Hij bekeek het tema vanuit een pedagogisch standpunt: wat houdt de ingenieursopleiding nu in en hoe zou ze er in feite moeten uitzien?

Hij maakte eerst een analyse van de ontwikkeling van een nieuw produkt. Iedereen leeft gelukkig in zijn omgeving totdat hij ergens een gebrek ervaart. Als in het zoeken naar vervulling ervan geen traditionele oplossing gevonden wordt, bijvoorbeeld als de huidige wetenschap nog geen oplossing voorhanden heeft, dan gebeurt het soms dat er plots een onverwacht idee opduikt. Bij de uitwerking van dit plots idee kan het zijn, als alles meevalt, dat men een nieuw produkt of een heel gamma nieuwe produkten kan ontwikkelen.

Na deze analyse bekeek hij wat er allemaal vereist is voor elke overgang: traditionele technische kennis, vakkennis die breder is dan het eigen specialisatiegebied, verbeelding, doorzettingsvermogen, nuchter verstand,... Op dit ogenblik worden weinig of geen van deze vaardigheden onderwezen, hetgeen voornamelijk aangeleerd wordt is het abstrakte denken.

Problemen

Daarom zijn er een aantal problemen verbonden aan de huidige ingenieursopleiding, aldus professor Baudelet. Er zijn een aantal praktische feiten: er zijn te weinig ingenieurs en het aantal kandidaten is beperkt en kan niet uitgebreid worden (cf. Golling). Anderzijds zijn er een aantal problemen verbonden aan de opleiding zelf: het huidige profiel van de ingenieur zou moeten verruimd worden.

Het gemiddelde opleidingsnivo van de bevolking zou moeten verhoogd worden, door permanente vorming, door bijscholing. Anders wordt de afstand tussen de verschillende groepen in de maatschappij te groot en vervreemden de mensen van elkaar.

Onderwijs

De verhouding student-onderwijskracht verloopt ook nog volgens de spreker niet altijd even goed. Men zou de funktie van de student in het huidige onderwijs op verschillende manieren kunnen bekijken. In hoeverre is een student een gebruiker van het onderwijs: dit is vrij duidelijk; in hoeverre is hij een klant: een student moet met zijn inzet betalen voor het onderwijs dat hem aangeboden wordt; in hoeverre kan een student participeren in dat onderwijs: dit komt al veel minder voor; en tenslotte is een student een eindprodukt van dat onderwijs dat voor promotionele doeleinden te gebruiken is: een eindprodukt is een student zeker, die promotionele doeleinden komen soms wel tot uiting als men kijkt naar het opbod van informatikavakken in alle opleidingen, iedereen probeert de nieuwe studenten naar zich toe te lokken met vakken zoals informatika en programmeren.

Zo kan men ook de funktie van de docent bekijken. Is hij gewoon een doorgever van zijn beperkt stukje vakkennis: in de meeste gevallen is dat inderdaad zo; is hij een individueel vernieuwer in zijn eigen vakgebied: dat komt soms wel voor; in hoeverre is een docent een partner van zijn studenten: dit komt bijna nooit voor, een docent die een diskussie aangaat met zijn studenten over dat onderwijs zelf; in hoeverre werken alle docenten samen aan een gezamelijke visie op onderwijs: als dit inhoudt dat de proffen ervoor zorgen dat hun kursussen niet overlappen, dan gebeurt dit nu al, maar verder niets meer.

Kleine stapjes

Door de verregaande technologizering van de maatschappij stellen er zich voor het jaar 2000 een aantal strukturele problemen zoals vervreemding. De mogelijkheden van de mens zullen groter geworden zijn, denk maar aan allerlei elektronische apparaten zoals huiskomputers en videotelefoons. Maar de mensen zouden op andere manieren met elkaar moeten omgaan, men zou de mensen terug met elkaar moeten betrekken. Iedereen zal moeten meeëvolueren: de maatschappij, de industrie en zeker de universiteit waar die nieuwe kommunikatiemiddelen zouden moeten uitgevonden en uitgeprobeerd worden, zoals meer studentgericht onderwijs in diskussiegroepjes.

De beste en volgens Baudelet in feite enige manier om dit te bereiken is een politiek van kleine stapjes vooruit. Naast de huidige opleiding zouden er ook nog een heleboel andere dingen aan bod moeten komen. Niet alleen kennis, maar ook mensenkennis, niet alleen het rationele, maar ook de verbeelding, niet alleen onderzoek, maar ook het onderwijs, niet alleen een leraar-leerling verhouding, maar meer als partners, geen los van elkaar staande docenten maar meer een docententeam. De opleiding zou misschien aangevuld moeten worden, of misschien zelfs over een kompleet andere boeg gegooid worden.

Professor Baudelet beseft wel dat het een utopie is om dit allemaal direkt in te voeren. Het zou trouwens niet lukken, zo'n systeem vereist een mentaliteitswijziging. Het is zijn bedoeling om de mensen te doen nadenken, om af en toe te shockeren, om prikken te geven.

Simplisme

Als laatste kwam ingenieur Bastiaans aan het woord, technisch industrieel direkteur van de Philips HiFi-groep. Hij benaderde de ingenieursopleiding vanuit puur ekonomische en technologische gronden: volgens hem is er een trade flow onbalans met Japan, in gewoon Nederlands een sterk negatieve handelsbalans. Om dat tegen te gaan moet de ondernemingszin bij de ingenieurs toenemen.

Vermits men, nog steeds volgens hem, de markt voor elektronische apparaten lang van te voren kan voorspellen, komt het er op aan nu de juiste investeringen te doen en zo onze achterstand op Japan in te lopen.

Dit zeer simplistische standpunt houdt er geen rekening mee dat de achterstand op Japan niet alleen veroorzaakt wordt door een gebrek aan ondernemingszin bij de ingenieurs, maar dat dit kadert in een ruimer perspektief. Als men alleen de ondernemingszin zou gaan stimuleren, groeit er een kloof tussen de technologische elite die de massa ver achter zich laat.

Konklusie

Er is dus zeker een taak weggelegd voor de toekomstige ingenieurs, zoals Golling en Bastiaans het stelden, de vraag naar ingenieurs zal groter blijven dan het aanbod. Maar een zeer klein deel van de bevolking komt in kontakt met nieuwe technologieën, nieuwe ontwikkelingen en nieuwe produkten. Men kan volgens Golling zelfs spreken van een (technologische) elite. Deze mensen zouden zich de vraag moeten stellen wat hun funktie en bijdrage zal zijn in de maatschappij van morgen. Het is zelfs alleen al om ekonomische redenen verantwoord de bevolking bij nieuwe ontwikkelingen te betrekken, aan wie zou men huiskomputers verkopen als niemand ze kan gebruiken?

Volgens professor Baudelet en ook gedeeltelijk volgens ingenieur Bastiaans is het nodig dat er een mentaliteitswijziging komt, die het best zou beginnen in het onderwijs, bij de vorming van de elite van morgen.

Als je ziet hoelang het duurt om kleine onderwijsveranderingen door te voeren aan deze universiteit, dan zou men nu best beginnen nadenken over de maatschappij van het jaar 2000, het is toch maar zo'n 5400 keer slapen, namelijk maar 15 jaar.

Bruno Peeters

U eet niet alleen in Alma

ALMA — Op de Raad voor Studentenvoorzieningen wordt niet alleen gekwebbeld over allerlei studentenruzietjes. Al was het maar dat de "grote mensen" toch ook iets moeten te zeggen krijgen op deze vergaderingen. Zo verwerkt men er op de drie maanden een balansje met de evolutie van het personeel en het aantal maaltijden in de diverse Alma's.

Kan het kloppen dat er daar nog mensen zitten? De statistikus weet er een antwoord op. Alma 1 blijkt zowel in oktober als in november 1984 beter gefloreerd te hebben dan het voorgaande jaar. De winst van 4000 en 2000 maaltijden werd echter deels tenietgedaan door een achteruitgang met 4000 maaltijden in december.

Alma 2 zet zijn teloorgang verder, met verliezen van respektievelijk 3500, 7000 en 7000 maaltijden in het restaurant. Enkele honderden meer verkochte snacks vangen dit duidelijk niet op. Verwonderlijk is wel dat ook Alma 3 een sterke terugval meemaakt (ongeveer 7000 maaltijden minder in december 1984). Sedes blijft op hetzelfde nivo en Gasthuisberg vermag blijkbaar enkele kandidaat-dokters meer te plezieren.

Bepaald rooskleurig kan men deze cijfers niet noemen. Een de student niet meer of hij elders gevlucht? Ook sociale raad is daarin geïnteresseerd. De leden van sociale raad houden zich de laatste weken bezig met een grondige studie van het Alma-voer. Telkens zij gaat eten, noteren zij de ingrediënten van de maaltijd, de prijs, de smaak en de presentatie. Na verloop van tijd hoopt men hieruit bruikbare informatie te distilleren. Ziet u een student ijverig aantekeningen maken in de Alma, rep u er dan naartoe en knoop een gesprekje aan over de kwaliteit van de maaltijd. Misschien lever je zo nuttige informatie of verhinder je zo te blokken in de Alma. (TBC)

Snooker-WK

Taylor slaat Davis

Het vervelende als je Snookerfanaat bent, is dat je tot een gat in de nacht moet opblijven. Heb je dat er niet voor over, dan blijf je op je honger, want de uitslagen staan in dit belgenland natuurlijk niet in de krant.

Van het *Embassy-Worldchampionship* in Sheffield bvb. dat vorige zondag uitliep tot één uur 's nachts... De spannendste finale uit de geschiedenis, aldus de BBC-kommentator.

Zaterdag, eerste dag van de finale, titelhouder Steve Davis en ogenschijnlijk de koelste kikker van het Verenigd Koninkrijk, loopt met 8-0 uit op Dennis Taylor, de speelvogel uit de professionele toplaag. Wie het eerst 18 frames binnenhaalt wint het tornooi. Het zag er dan ook uit, zondag kort na de middag, of Steve Davis ging op één been zijn titel verlengen.

Maar Dennis Taylor klampte aan: frame na frame kwam hij terug en tegen valavond bereikte hij een score van 11-11. Vanaf dat moment begon Davis weer uit te lopen, maar Taylor kwam opnieuw terug: 15-15 rond 22.00 u 's avonds. Dan wint Davis twee frames na mekaar: 17-15.

De zaak lijkt beklonken maar Taylor vecht terug en maakt 17-17.

Het laatste — het 35ste frame na bijna een etmaal gekoncentreerd spelen — moet beslissen. Beide spelers beginnen fout na fout te maken, geven mekaar eigenlijk de punten kadeau. Na een vol uur spelen, is er nog één bal op het veld: de zwarte, waarde 7 punten. Het puntenverschil is op dat moment nog maar 3. Wie de zwarte binnenspeelt, wint het frame en het tornooi en de titel (goed voor 60.000 pond).

Steve Davis probeert een safety-shot, maar... legt de bal prachtig voor doel. Dennis Taylor hoeft slechts een stootje te geven. Een kind kan nog niet missen. *Taylor mist!*

Davis aan break. Davis mist! Pas de derde poging — de tweede van Taylor — lukt. Dennis Taylor wereldkampioen.

"Vind je dat erg?" vraagt de kommentator aan Davis. "Yes", is het antwoord. "Had je dat verwacht?" "No."

Moet ook erg zijn. Nooit waren twee spelers zo tot op het einde toe aan mekaar gewaagd. Vorig jaar was Steve Davis nog met 18-16 gewonnen van Jimmy White.

Volgens De Morgen (27 april 1985) rijft een wereldkampioen gemakkelijk één miljoen pond aan prijzen en nog eens twee miljoen aan sponsoring en demonstratie-premies binnen per jaar. Je zou voor minder Snooker spelen.

Eddy Daniëls

• Vertrekt u dit jaar uit Leuven en wenst u uw fiets te verkopen? Plaats vlug een zoekertje in Veto, het kost Niks.

JCT

BERLIJN
(4 dagen) v.a. 7.130 F

VERBLIJF IN BELGISCHE ARDENNEN
(8 dagen) v.a. 570 F

SPANJE - CLUB BLANES
(10 dagen) v.a. 6.730 F

EXPEDITIE VAN DE PROVENCE
(15 dagen) v.a. 10.900 F

AVONTUURLIJKE RONDREIS SRI-LANKA
(15 dagen) v.a. 42.550 F

Leopoldstraat 26
3000 Leuven
tel. 016/22.76.10

Een "kritische" reportage van Panorama

De helden van '68

In zijn nummers van 19 en 26 maart pakt het weekblad *Panorama* uit met een reportage over wat zij de 'revolutionairen van 1968' noemen. Dany Ilegems ging voor hen kijken hoe deze 'helden' het vandaag maken. In een eerste aflevering behandelt hij de 'suksesstory's'. In een tweede daalt hij af naar de 'schuilholen van de moderne hippies'. Het zijn — steeds volgens *Panorama* — 'twee verrassende reportages' geworden. Zeg dat wel. Verrassend vooral door de slordige wijze waarop Dany Ilegems zijn huiswerk gemaakt heeft.

Lakseermiddel

Op de voorpagina van 19 maart pakt *Panorama* uit met een 'aktiefoto' uit '68. Het is een foto uit '66. Het verschil is groot. Erop immers drie studentenleiders waarvan er twee geen enkele rol gespeeld hebben in '68, en de derde, Paul Goossens, tussen '66 en '68 in een mentale stroomversnelling was geraakt.

Tussen de revolte van '66 en '68 ligt er inderdaad meer dan twee jaar. Daartussen ligt een heuse generatie. In '66 barstten de studenten los vanuit een traditioneel-flamingantische refleks. Het verzet van de gevestigde orde tegen wat zij als gerechtvaardigde en redelijke eisen zagen, radikalizeerde de beweging. In '66 lag het aksent nog op *Walen buiten*. In '68 was de hoofdslogan *Bourgeois buiten*. De paternalistische bekommernis voor het 'Vlaamse volk' ontwikkelde zich tot een demokratizeringseis voor om het even welk volk, het zij Vlaams of Vietnamees of Afrikaans of... Waals. De tweede strijd om *Leuven Vlaams* heeft — paradoksaal genoeg — het Vlaams-nationalisme in Leuven in de marginaliteit gedrukt. De traditioneel rechts-katolieke studentenbeweging werd omgebogen in links-radikale zin. Waar tot '66 het KVHV de studenten mobiliseerde, werd dat in '68 SVB. Geleid door Paul Goossens die als preses uit het KVHV gestapt was, samen met Ludo Martens, ooit nog hoofdredakteur van *Ons Leven*, later oprichter van AMADA, nu voorzitter van de PVDA. *Panorama* interviewt dan ook alledrie de 'helden' van de foto. Dat Goossens hoofdredakteur van *De Morgen* is, kan natuurlijk niet ontkend worden. Een opmerkelijke positie — wat je verder over die krant ook moge denken — voor iemand die uit een traditionele CVP-burcht afkomstig is en ooit nog door die partij een verkiesbare plaats voor de Kamer aangeboden kreeg.

Maar de beide anderen maken deze naast de boom gevallen appel wel weer goed: Raf De Kanck "nu verkoopleider bij Carpet-Land. Uit die tijd heeft hij alleen het lint bewaard". In '68 werd geen lint gedragen; dat vloekte met de demokratizeringsidee! En Carl Bevernage. Die nu inderdaad bij de CVP zit, maar in '68 niet meer in Leuven aktief was.

Opperste troefkaart voor Ilegems is echter een foto van ene Dirk Van Assche in volbloed hippie-tenue, vandaag gezet bedrijfsleider. Een volkomen marginale figuur die in de studentenpolitiek nooit enige rol heeft gespeeld. Maar die wel een straf verhaal opdient over een komplot waardoor de hulpkok in de rijkswachtkazerne een lakseermiddel in het eten deed. Stelling van deze fantast: de regering moest toen of het leger inzetten, of aftreden. Met zo'n verhaaltjes hou je kinderen zoet.

Randverschijnsel

Nog zo'n mooi verhaal komt van ene Helena Ravijst: "Terwijl wij vijftien jaar geleden debatteerden over kommunes, waren we wél allemaal een eigen huis aan het bouwen." In '68 werd er niet over kommunes gediskussieerd, net zo min als dat er "sex & drugs & rock'n roll" was. De '68-beweging nam zichzelf bloedserieus en kreeg in de kortste keren zelfs neopuriteinse trekjes.

De '68-beweging wilde immers geen veranderingen in de persoonlijke levenssfeer, maar in de maatschappij als geheel. De diskussies rond relatievorming, zelfverwerkelijking, feminisme, homo-bevrijding, seksuele promiskuïteit zijn in ons land essentieel een verschijnsel van het midden van de zeventiger jaren. Zij ontstonden ook niet in de radikale studentenbeweging, maar aan de rand daarvan: in die groepen die wel onrechtstreeks beïnvloed waren door de revolutionaire retoriek, maar aarzelden daaruit de ekstreme konsekwenties te trekken voor zichzelf.

Uiteraard zochten die groepen een uitlaatklep in persoonlijke eksperimenten. Dat was echter geen bepalend kenmerk van de eigenlijke revolte, maar een nevenverschijnsel. Ilegems had dat wel mogen duidelijk maken. De tweede reportage, 26 maart, is iets degelijker. Toegegeven: om de beloofde "hippies uit '68" te vinden, moet Ilegems een Portugees opvissen die pas in '72 in Leuven belandt. Beter is de keus van Sieg Van der Kruis, inderdaad een typische representant van het meer anarchistische deel van de revolte, de lijn provo - hippie - kabouter. Een richting die veel sterker was in Gent (en in Antwerpen) dan in Leuven.

Een bijzonder juiste keuze is natuurlijk Ludo Martens. Als er iemand in dit land het recht kan opeisen het ideologische brein te zijn achter de revolte van '68, dan is hij het wel. Maar méér nog: in de evolutie na '68 is de invloed van Martens onuitwisbaar. Het was hij die het links radikalisme, dat hij nog gemeen had met een Paul Goossens, omboog naar een radikaal maoïsme. Een radikaal maoïsme dat ondertussen tientallen zwenkingen heeft doorgemaakt, dat vandaag nog altijd marginaal maar reëel is.

Nieuwe spiritualiteit

De PVDA is de meest radikale vrucht van '68. In de grond echter was de '68-beweging een intuïtieve reaktie tegen het materialistisch dogma dat na '40-'45 was gegroeid. Het dogma van een *Pax Americana* die tot een Gouden Eeuw van voortdurende vooruitgang en welvaart zou leiden.

Midden zestiger jaren kwamen er aan alle kanten scheuren in dat naïeve wereldbeeld: traumatische de-kolonisatie, Vatikaans Koncilie, US-arrogantie, gruwelberichten over honger en napalm en fragmentatiebommen. Het toekomstbeeld van de ouders (goed studeren, dan hebben jullie het nòg beter dan wij) verloor zijn aantrekkingskracht. Een ganse generatie, overvoed met plat materialisme, ging op zoek naar een nieuwe spiritualiteit. Sommigen zochten die in een bohémien-achtige levensstijl, anderen in links-radikalisme. Allemaal hebben ze ontgoocheling na ontgoocheling moeten slikken. Toch heeft die beweging meer dan alleen maar negatieve gevolgen gehad. Het is dan ook al te simplistisch om vandaag te beweren dat de 'revolutionairen' van toen hun kar hebben gedraaid of in de marginaliteit zijn verzonken.

De invloed van '68 werkt door in alle geledingen van de samenleving. De massale vredesbetoging is daar slechts de meest opvallende uiting van. De spiritualiteit van '68, die machtsmisbruik en plat materialisme verwerpt, blijft werken en blijft deze samenleving korrigeren. Het is niet de Grote Revolutie geweest — gelukkig maar — maar het is toch dat. Er valt te leven in deze wereld — ook al zijn er nog genoeg dingen waar je je (letterlijk) blauw aan kunt ergeren, maar er valt te leven. Ik betwijfel of dat zonder de '68-spiritualiteit wel het geval zou zijn. Die spiritualiteit verdient dan ook een betere reportage dan die van Dany Ilegems.

Eddy Daniëls

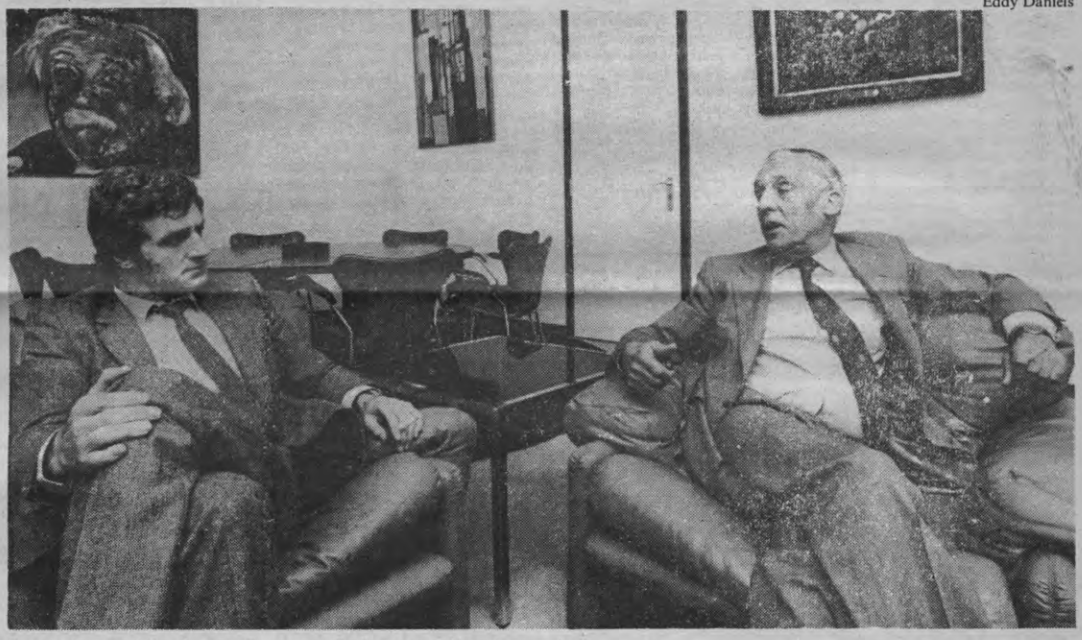

Protagonisten van '68 te Leuven: Goossens en De Somer zoveel later in gesprek.

Moet er nog werk zijn?

De krisis is voorbij, leve de krisis. Zo zou je inderdaad geneigd zijn te denken in deze droevige tijden. Want net nu de krisis voorbij heet te zijn, komt men in het Leuvense aandragen met de cijfers van het aantal universitair werklozen.

En lachen doe je daar niet mee. Bijna over de gehele lijn neemt het aantal universitaire werklozen in dit schuchtere arrondissementje en zijn omgeving toe.

Zo plaatsen wij enkele cijfers (en wees gerust, wij zijn deze keer niet eenzijdig selektief) naast elkaar. Voor het arrondissement zelf waren er op 12 april 632 volleidg uitkeringsgerechtigde werklozen (tegen 513 op 1 juni vorig jaar) met een universitair diploma. Er waren nu wel 211 BTK-ers, 34 DAC-ers en 84 tewerkgestelde werklozen (tegen 205, 22 en half en 64 resp. vorig jaar). 413 tewerkgestelde werklozen betekent ook aanzienlijk wat meer dan 348. Kortom, de 'statuutjes' doen het niet slecht.

Dezelfde tendenzen merken we in iets andere verhoudingen wanneer we enkel naar het plaatsingskantoor Leuven of naar Groot-Leuven kijken.

Nu moeten deze cijfers nog licht gekorrigeerd worden. Op 1 juni zijn er meestal meer universitairen opgeslorpt door de arbeidsmarkt dan op 12 april (tijdstip waarop de meting dit jaar gebeurde). Ook houden deze cijfers nauwelijks rekening met de hoeveelheid "plakkenblijvers" in Leuven. Dit kan immers van jaar tot jaar sterk verschillen, zodat andere arrondissementen bij de analyse zouden moeten betrokken worden. Toch kan men niet ontkennen dat één en ander nog niet zo rooskleurig is als men ons wil voorspiegelen. Maar ja, er komt wel weer een nieuwe krisis om de werkloosheid op te slorpen. Hou de moed er dus in.

(TBC)

Fotokopiekunst

Kopiekunst is niet zo nieuw meer in België. Hiermee bedoelen wij zelfs niet het gewone plagiaat, maar de heuse kunst met fotokopieerapparaten.

Belgische kunstenaars die met fotokopie werken of gewerkt hebben, worden nu uitgenodigd om zo vlug mogelijk schriftelijk kontakt op te nemen met vzw Punt N, Plattesteen 20, 1000 Brussel.

Daar denkt men er immers aan een gedokumenteerd repertorium uit te geven over COPY-ART in België. En volledigheid is nog altijd de moeder van de repertoriumwinkel. Zodoende zodus. □

Informatie voor afgestudeerden

De Koördinatiekommissie voor Plaatsingshulp van de KUL heeft een nieuwe editie van hun informatiebrochure voor afgestudeerden *Dag unief, wat nu?* uit; ze is bijgewerkt tot maart 1985. De brochure besteedt aandacht aan de verschillende mogelijkheden die zich voordoen wanneer iemand zijn studies beëindigd heeft, met name verder studeren, soldaatje spelen, werken en werkloos zijn. Als appendices vind je allerlei informatie over de koördinatiekommissie plaatsingshulp.

De hoofdstukken die wellicht het belangrijk zijn voor de kersvers gediplomeerden gaan over 'solliciteren', 'werkstatuut' en 'werkzoekend en RVA'. Vooral aan 'solliciteren' en aan 'RVA' wordt uitgebreid aandacht besteed; de informatie is ten zeerste bruikbaar, dat heeft schrijver dezes bij het doornemen gemerkt, en hij heeft zich beklaagd deze brochure niet eerder doorgenomen te hebben. Een aanrader dus voor al wie dit jaar komaf maakt met zijn studies en uit de wirwar van de daaropvolgende burokratie wijs wil raken. De brochure is te verkrijgen tegen de prijs van 20 fr op Sociale Raad, Studieadvies en Studentenvoorzieningen, of tegen overschrijving van 40 fr op rek. nr. 431-0372091-66 van Studentenvoorzieningen. □

Punks not dead

Toen *Radio Scorpio* onlangs een Top 50 van de beste elpees aller tijden liet horen, was er waarlijks ook een punk-elpee te vinden tussen de andere grootheden. Je kan natuurlijk onmiddellijk raden welke: *Never Mind The Bollocks* van de *Sex Pistols*. Maar was dit werkelijk de enige goede punk-elpee die ooit uitgebracht werd? Is punk na het splitten van de Pistols volledig afgestorven?

John Lydon heeft Sex Pistols begin 1978 opgedoekt, omdat hij besefte dat ze kommercieel werden uitgezogen. Hij zag in dat de Pistols niet langer subversief waren, maar een goed verkopend produkt. Ze waren vervallen tot tieneridolen die de platenindustrie hielpen draaien, iets waar ze zich in het begin zo sterk tegen verzet hadden. Vele punkgroepen zijn nadien ook uiteengevallen, teleurgesteld omdat de punkbeweging geen revolutionaire beweging maar een kommercieel uitgebuite beweging was gebleken. Andere groepen als *The Clash* en *The Stranglers* bleven verder meedraaien in de kommerciële tredmolen, en boorden zo het punkimago nog dieper de grond in. Dezen noemden zich immers nog steeds punks, maar teerden in feite op hun aanhang bij de grote massa, want de echte punkfans voelden zich door hen verraden en in de steek gelaten. Zo bleven er haast geen autentieke punkgroepen meer over, en leek de ganse punkbeweging tot de ondergang gedoemd.

Crass

Velen denken nu dat punk op dat moment kompleet verzopen is. Maar nog in datzelfde jaar 1978 kwam de nieuwe punkgeneratie reeds op, met als bekendste groep *Crass*. Deze nieuwe formaties hadden de verwording van de oorspronkelijke punkbeweging voor hun ogen zien gebeuren, en pasten dan ook goed op om niet in dezelfde valstrik te tuimelen.

Ze zetten zich resoluut af tegen de punkscène van 1977, en beklemtoonden dat men deze keer een andere weg moest inslaan. Namelijk nog radikaler, anarchistischer, frontaal in de aanval tegen de huidige platenindustrie en maatschappij in het algemeen, die hen probeerde te nekken. Ook op muzikaal vlak klonk deze nieuwe golf sneller, vinniger en woester dan de vorige.

Vooraf vanaf 1980 rezen de nieuwe groepen als paddestoelen uit de grond, met als koplopers *Exploited* en *Dead Kennedys*. Sindsdien zijn er in Engeland weer talloze groepen die regelmatig optreden en platen uitbrengen. Maar ook in de Verenigde Staten zijn er een massa nieuwkomers te melden, die zich niet door *big business* lieten strikken, maar de *American way of life* hardnekkig bestrijden. Over de hele wereld komen er nieuwe punkbands tot stand. Zo verscheen onlangs een verzamelelpee van Braziliaanse punkgroepen bij de platenboer. In alle Europese landen komt er nieuwe punkmuziek op de markt. Zelfs in het Oostblok (vooral Polen en Joegoslavië), al hebben de punks daar nog meer onder de repressie te lijden dan hier.

En jawel hoor, ook hier in België rezen heel wat nieuwe punkbands uit de grond. Maar meestal beschikken ze niet over de financiële mogelijkheden om elpees uit te brengen, al deed *Zyklome A* dit onlangs. Er zijn wel een groter aantal singles, cassettes, en songs op internationale verzamelelpees. Op de radio zal je die echter niet horen, en ook in de muziekpers wordt punk doodgezwegen, zodat veel mensen punk dood wanen in ons landje, maar dat is dus niet zo.

Zo vinden er regelmatig punkfestivals plaats, die echter niet via de klassieke kanalen bekend gemaakt worden, maar via zelfgemaakte affiches en doorvertellen. Het aantal punks is in België inderdaad gering, wat spijtig is, maar tevens het voordeel heeft dat de punks elkaar goed kennen en nauwe kontakten onderhouden, zodat bijvoorbeeld koncertnieuws snel de ronde doet. Er bestaat dus een kleine maar aktieve punkbeweging in België, die misschien wel in de marginaliteit wordt gedrongen, maar het is beter zo dan kommercieel leeggezogen te worden. Punk verwerpt de huidige maatschappij, en vraagt niet erin opgenomen te worden.

Diversiteit

De nieuwe bloei van de punk kent op muzikaal vlak een tamelijk grote verscheidenheid. Zo is er trash punk, hard core, metal punk, melodieuze punk, punkability, en ga zo maar verder. Het zou teveel werk zijn om al deze genres te beschrijven, en daarbij is muziek ook niet gemakkelijk in woorden te vatten. Laat ons het erbij houden dat de enen razendsnel spelen met loeiende gitaren, anderen trager en melodieuzer, nog anderen laten de vocals op de voorgrond treden, sommigen spelen erg vlotte plezante muziek; en zo bestaan er nog meerdere varianten en tussensoorten.

Ook kwa teksten en ideeën zijn er onderlinge verschillen tussen de groepen. Anarchie als verzet tegen de huidige maatschappij is het kernbegrip dat bij alle punks leeft, maar iedereen ziet dat natuurlijk wat anders. Toch kan je de punkbands moeilijk in kategorieën indelen. Hun teksten zijn vaak nogal uiteenlopend, met heel ernstige en plezierige songs soms vlak na elkaar op een elpee.

Crass begon in 1978 harde en kritische teksten uit te brengen, waarbij een hele troep mensen zonder veel franjes door het slijk worden gesleurd. Heel wat groepen volgden hun radikale voorbeeld, waarvan *Conflict* één van de bekendste en de beste is. Deze bands houden gepassioneerde pleidooien om onze maatschappij te hervormen, en klagen tal van sociale wantoestanden aan. Daarbij hebben ze ook felle verwijten voor punkgroepen die op geldgewin uit zijn, en voor *"weekendpunks"* die zich wel ekstravagant kleden, maar zich verder van de punkgeest niets aantrekken. Ze moeten ook niets weten van links, dat ze even konservatief en demagogisch als rechts beschouwen. Als anarchisten verwerpen ze immers elke partij of vorm van organizatie, al is ze ekstreem-links. Wel doen ze soms mee aan akties van deze laatsten, maar hun gedrag blijft louter individueel.

Andere groepen hebben meer nihilistische of onduidelijke teksten, en nog andere specializeren zich dan weer in agressieve of provocerende teksten, dit laatste om de brave burgers te shockeren. Sommige bands moeten het vooral hebben van banale en lollige teksten, waarin ze allerlei knotsgekke avonturen beleven, of onze maatschappij op humoristische, vaak sarkastische wijze belachelijk maken.

Het valt dus vooral op dat anarchisme als een rode draad door alle songs loopt. Verder ontbreken ook de tema's die het in de hitmuziek zo goed doen. Romantische love-story's zijn uit den boze, evenals alle andere vormen van eskapisme. Het gaat steeds over de harde realiteit.

Levensvisie

Wat is er nu typisch aan punk, buiten de hierboven beschreven muziek? Wel, dat is moeilijk te zeggen, omdat punk niet bepaald wordt door je kledij, en ook niet enkel door je manier van handelen. Punk is vooral een manier van denken, een visie en een houding tegenover de wereld, die zich natuurlijk ook uitdrukt in je manier van doen. Punk betekent kritisch staan tegenover alles wat gebeurt (ook punk zelf), mistoestanden durven aanklagen en proberen te verbeteren, en vooral doen wat je zelf best vindt. *"Punk is an attitude. Individuality is the key. Do what you want. Don't care what others think. Trendies suck."* (*The Wrecks*)

Je moet gewoon durven opkomen voor je eigen mening. *"Punk still is our movement. We can put right what is wrong, by learning to say: no, we're right, you're wrong."* (*Conflict*).

Elke vorm van gezag en onderdanigheid is verwerpelijk. Laat je niet op je kop zitten. Het is duidelijk dat je in onze samenleving niet totaal anarchistisch kan leven, of je vliegt onmiddellijk de bak in. Maar toch moet je proberen zo weinig mogelijk toegevingen te doen, en zoveel mogelijk je eigen leven te leiden.

Hierin ligt ook het grote verschil met de *new wave-beweging*. Het is eigenaardig dat zoveel mensen punk en new wave over dezelfde kam scheren. Dat komt waarschijnlijk door het tamelijk gelijklopende uiterlijk. Maar punkmuziek is totaal anders: veel sneller, simpeler, ruiger. Vooral de levensvisie verschilt echter. New wave vervalt in pessimisme en fatalisme, "de wereld is rot, maar we kunnen er niets aan doen, we moeten gewoon kapot." Punk roept meer op tot aktief verzet, en zegt verder ook dat je fun moet maken als verweermiddel tegen alle rotzooi die ze naar ons hoofd gooien. Een duidelijk verschil toch wel.

Langs de andere kant is de punkbeweging duidelijk in diskrediet gebracht geworden door de *skinheads*. Om te beginnen is het alleszins niet zo dat iedereen met een kale knikker een fascist is, maar sommige dus jammer genoeg wel. Deze zijn echter zeer gering in aantal, en het worden er steeds minder. Ze worden door het merendeel der punks zodanig gehaat, dat ze bij punkoptredens ofwel niet afkomen, ofwel zich koest houden door hun overduidelijke numerieke minderheid.

Die myte van de agressiviteit bij de punks is trouwens één van die hardnekkige fabels die enkel op vage geruchten en enkele spijtige incidenten in de beginperiode gebaseerd zijn. Maar sindsdien zijn de punks wel wijzer geworden, en beseffen ze dat met elkaar strijden beter is dan tegen elkaar strijden. Bij alle punkoptredens die ik heb meegemaakt (en dat zijn er ondertussen toch al enkele), zowel in België als in Engeland, heb ik nog nooit enige vorm van geweld gezien. Bij een punkfestival vindt men immers een eerder beperkte kring van mensen die elkaar goed kennen, een vriendenkring dus, en iemand die de sfeer wil verknallen is dan ook hoogst ongewenst.

Die geruchten van agressiviteit zijn vooral gebaseerd op de inderdaad nogal wilde manier van dansen, die echter alles met uitgelatenheid en niets met geweld heeft te maken. De enige manier om punks echt agressief te krijgen, is op een optreden de flikken op provocerende wijze te laten binnenvallen, want die zijn niet uiterst geliefd bij de punks. Maar dan is het dus alle punks samen voor het goede doel, en niet tegen elkaar op.

Waarom zijn mensen dan zo tegen punks? De meesten hebben nog nooit tegen één gesproken, kennen ze gewoon niet, maar toch zijn ze er tegen. Hoe komt dat? Omdat ze er niet zo netjes uitzien? In speelfilms lopen de slechterikken er vaak als punks gekleed bij? Ofwel hebben ze ergens gelezen of gehoord dat het maar krapulen zijn. Daarbij mag je niet vergeten dat *"punker"* een erg modieus scheldwoord is geworden. Vooroordelen zijn dikwijls hardnekkig. Of zijn ze verontrust dat er aan hun vertrouwde vastgeroeste leventje zou geraakt worden? Wees gerust, punks zijn geen moordenaars, het enige probleem is dat ze soms verdomd goed weten wat ze willen en dan voor niemand uit de weg gaan.

Onuitroeibaar

Ook al hebben ze reeds gedurende jaren haast iedereen tegen zich, toch zijn de punks er nog steeds, en zullen ze steeds blijven bestaan. Ze zullen de hitparades niet veroveren zoals in 1977, ze zullen niet in *Vorst-Nationaal* spelen, ze zullen niet besproken worden in *Joepie* of *Humo*, ze zullen geen tieneridolen voortbrengen, ze zullen met weinigen blijven, genegeerd en gemarginalizeerd, ze zullen de revolutie niet ontketenen, de brave burger zal er niet teveel last van hebben, maar toch zullen er steeds punks blijven bestaan. Punks die als bewuste individuen voor hun eigen levenswijze kiezen. En hoe meer, hoe beter, so why don't you join the gang?

Felix De Witte

Wij vertrekken elke vrijdag per luxebus naar de **Costa Brava.**
Zeven dagen volpension in klassehotel
v.a. Bfr. 6.950,
BTW en fooi inbegrepen.
Vraag folder aan :

reisburo jumbo

Herentalsebaan 281,
2100-Deurne
03/321.80.22

2 mei 1984

The day of "The Triffids"

"Onbekend is onbemind", is een uitdrukking die eigenlijk niet opgaat voor The Triffids. Alhoewel hun muziek duidelijk nog niet tot de brede massa van de muziekliefhebbers is doorgedrongen, wordt die door degenen die ze reeds kennen zeer gewaardeerd, om niet te zeggen gekoesterd. De groep is afkomstig uit Perth in Australië, dat de laatste jaren met groepen als Birthday Party, Scientists, Foetus, e.a. een bron leek van muzikanten bij wie energie, bezetenheid en autenticiteit gemeenschappelijke kenmerken zijn.

The Triffids debuteerden in 1984 met de elpee "Treelands Plain", en werden door de Britse muziekpers meteen omschreven als de grote belofte voor 1985. "Weer een over over het paard getilde nieuwe groep", dachten de sceptici. Eind '84 verscheen echter de mini-elpee "Raining Pleasure", die meteen duidelijk maakte dat het hier om meer dan een hype gaat. Een korte bloemlezing uit de perskommentaren:

"The Triffids zijn gekomen met een uitstekende, reeds enkele maanden sudderende mini-LP. *Raining Pleasure* is een klein, sober wonder. Een unheimlich en bijtend plaatje." (Uit Humo, jan. '85).

"De muziek van de groep valt met geen mogelijkheid te plaatsen. De zeven nummers op *Raining Pleasure* bestrijken evenals het debuut een breed scala van uiteenlopende muzikale stijlen als folk, rock en zwarte muziek, terwijl ook de geest van dat roemruchte vroegere bandje van Lou Reed weer eens prominent aanwezig is. Alles is mogelijk op *Raining Pleasure*; scheurend gitaarwerk naast behoedzame vioolklanken, compleet gestoorde gospel in *Jesus Calling* naast maniakale rock'n roll in *Property is condemned* en het poeslieve stemgeluid van Jill Bird naast de woeste vocale escapades van voorman David Mc Comb. Wie dan ook nog eens de humoristische en cynische teksten van McComb aan een nadere bestudering onderwerpt, zal ontdekken dat alle opgewonden Engelse verhalen over de groep volledig gerechtvaardigd zijn". (Vinyl, april '85).

Deze maand verscheen weer een nieuwe maxi van de groep. The Triffids komen voor één koncert naar België, nl. op 2 mei in 't Stuc te Leuven.

P.S. In het programma Domino (BRT-2) wordt op zaterdag 27 april ekstra-aandacht besteed aan The Triffids.

Eddy Pollers

Vanrunxt danst Hyena

Marc Vanrunxt over zijn nieuwe produktie 'Hyena', in première op het Kaaiteaterfestival: een interview. Marc Vanrunxt is een jonge Vlaamse koreograaf. Zo'n vier jaar geleden realiseerde hij z'n eerste produktie en sindsdien is hij integraal deel gaan uitmaken van wat door sommigen de avant-gardistische dansscène genoemd wordt.

Vanrunxt hanteert een eigen danskode, die ietwat vervreemdend en verlammend is. De twee vorige produkties, 'Vier korte dansen' en 'Poging tot beweging' waren hevige nadrukkelijke voorstellingen. Het bewegingsritme van de dans werd er doorbroken en aan banden gelegd. De dansers werden letterlijk ingesnoerd d.m.v. een te lang kleed of een papieren cocon. Hun verwoede pogingen om die fysische beperkingen te doorbreken resulteerden in hoekige en krampachtige bewegingen. Deze 'pogingen tot beweging' lieten bij de toeschouwer een frustrerende en lugubere indruk na. Een indruk die nog versterkt werd door de konceptuele vormgeving. In elke voorstelling maakt Vanrunxt bewust gebruik van kostuums, licht en muziek. Ook nu in 'Hyena', z'n zesde werkstuk.

Speedy en slow motion

'Hyena' werd op 6 en 8 mei binnen het kader van het Kaaiteaterfestival geprogrammeerd. Eén van de vooropstellingen van het Kaaiteater bestaat erin een stimulerende rol te vervullen op het vlak van de Vlaamse danspproduktie. In het verleden werden Jan Decorte, Anne-Theresa de Keersmaeker en Jan Fabre al op die manier in het zadel gehesen, nu is het de beurt aan Marc Vanrunxt.

'Hyena' een expositie in twee bewegingen wordt gedanst door Linda Swaab, Eric Raeves en Vanrunxt zelf. 'Hyena' is geen nieuwe 'poging tot beweging'. Het strakke en rechtlijnige van de vorige produkties werd vervangen door ronde en losse bewegingen. Bevrijd uit zijn cocon wil Vanrunxt in 'Hyena' 'eindelijk dansen'!

Danskliché's

Veto: *Je hebt je opleiding bij Ann Slootmaekers genoten en in 'Het is teater zoals te verwachten en te voorzien was' was je de koreograaf. In welke mate zijn die ervaringen belangrijk geweest voor je eigen produkties?*

Vanrunxt: «De opleiding bij Ann is interessant geweest in die zin dat je er niet één welbepaalde danstechniek aangeleerd kreeg. Wel een brede waaier van stijlinterpretaties, zowel klassiek, moderne dans als ritmiek. Zo'n opleiding is heel vruchtbaar. Je hebt grote mogelijkheden, een zekere vrijheid en je wordt niet in één bepaalde richting gestuwd. Met Jan Fabre heb ik een half jaar samengewerkt, vrij intens ook. Tijdens die periode ben ik van een aantal danskliché's afgestapt, hoewel ik daar misschien zelf ook wel toe gekomen was.»

Veto: *In de vorige produkties 'Vier korte dansen' en 'Poging tot beweging' neem je 'het individu beperkt in zijn bewegen' als uitgangspunt. Borduur je op hetzelfde tema verder in 'Hyena'?*

Vanrunxt: «Neen, 'Hyena' is helemaal anders. De vorige produkties waren strak en rechtlijnig, ik streefde toen naar een grote mate van uniformiteit en homogeniteit. Nu werk ik veel meer met bogen en ronde vormen, zowel in de strukturen van de ruimte als in de bewegingen.»

Veto: *Hecht je nog steeds evenveel belang aan attributen als kleding, licht en muziek?*

Vanrunxt: «Heel veel belang. In 'Hyena' zijn die elementen haast evenwaardig aan de beweging. Hoewel de beweging uiteraard blijft primeren. Attributen kunnen heel sfeerbepalend zijn als ze funktioneel gebruikt worden. In het eerste deel van 'Hyena' is de dans speedy, hevig en gedragen. Daarom speel ik nogal veel met licht en wordt er gedanst op muziek van Siouxie and The Banshees. Het tweede dansdeel bevat een soundtape van Thierry Genicot met een kollage van klanken van ondermeer bestaande geluiden zoals hyena's. De geluidsband wordt heel zacht afgespeeld en de bewegingen zijn op een paar korte impulsen na heel langzaam, ijl en gedragen. Eigenlijk zijn het meditatieve introverte bewegingen, die voor de dansers zelf ook vervreemdend werken, een beetje zelfoverstijgend zelfs.»

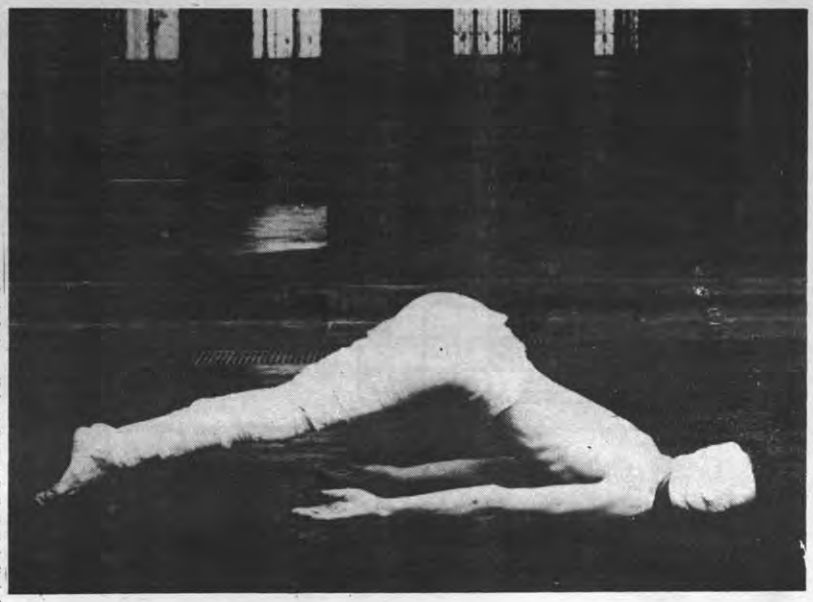

Eendje op een rijtje

Veto: *Ondervind je hinder van het gebrek aan een degelijk overheidsbeleid wat betreft dans?*

Vanrunxt: «Ja, elke dag, zeker en vast. Door de gebrekkige werksituatie, de beperkte produktiemogelijkheden. Enkele jaren terug was het wel in om veel te doen met weinig middelen. Daar ben ik nog steeds voorstander van, omwille van de stimulans, maar de situatie mag toch wel wat luksueuzer. Luxueus noem ik dan een vaste repetitieruimte, wat ik nu nog steeds niet heb. Dat is toch een minimumvereiste.»

Veto: *In Nederland ben je bekender dan in Vlaanderen. Ligt dat alleen aan het gebrekkige Belgische kultuurbeleid?*

Vanrunxt: «Neen, ik denk dat het ook te maken heeft met het zogenaamde alternatieve Nederlandse teatercircuit. In Nederland word je al vlug een kulthit. De producers hebben er een grote behoefte aan om hun programmatie telkens vol te krijgen en dus krijg je de gelegenheid om veel te dansen en dat je al vlug een eendje op een rijtje wordt.»

Hilde Devoghel

Voorstellingen: Marc Vanrunxt met 'Hyena', op 6 en 8 mei 1985 in het Théâtre Banlieu, Goffartstraat 7a te 1050 Brussel.
Inlichtingen: tel. 02/511.09.00.

Ambachten in Leuven (deel 6)

Natuurbakkerij *Het Bakhuis*

'We vormen een hecht koppel", stelt Jan Op de Beeck glunderend tijdens ons, hierbij verwijzend naar de intense samenwerking met zijn vrouw Hilde m.b.t. het wel en wee van *Het Bakhuis*. Meer nog dan de liefde in deze relatie, blijft na de kennismaking met dit initiatief bij uw redakteur, de liefde bij, die hij hier aangetroffen heeft voor het brood. Het bollen van de deeg, waardoor die in een broodvorm terechtkomt, gebeurt bewust via de handen van de bakker en niet via één of andere machine, omdat alzo in de lijn van de Steinerfilosofie de etherkrachten van de bakker aan het brood worden toegevoegd. In dit artikel zullen we het eerder hebben over de materiële samenstelling van het brood, gebaseerd op oude recepten, toen er nog geen sprake was van industriële bakkerij.

Het Bakhuis bestaat nu iets langer dan een half jaar en bevindt zich een 10 km buiten Leuven in Wolfshaegen-Neerijse. Men moet de Waverse Baan volgen tot voorbij de Zoete Waters, St.-Joris-Weert tot men helemaal beland is temidden van akkers, boerderijen en allerhande dierengeluiden — een paradijs eigenlijk voor wie de stad af en toe wil ontvluchten. De levensgeschiedenis van Jan en Hilde heeft iets herkenbaars voor wie de vorige afleveringen van *Ambachten in Leuven* in Veto gevolgd heeft. Enerzijds de jarenlange interesse en het bezig zijn met het ambachtelijk produkt, anderzijds de dwingende sociale situatie als gevolg van de werkloosheid.

Jan en Hilde zijn zowat altijd al met voeding bezig geweest, en vooral toen ze financieel op zwart zaad zaten kwam dat van pas: dan maar op zoek naar kruiden in de velden en hiermee de lekkerste schotels gemaakt. Tegelijk zijn ze jaren bezig geweest met het maken van brood, en het entoesiasme over de eigen baksels groeide van alle kanten. Als Jan een jaar geleden zijn ontslag krijgt als magazijnier, besluit men het te wagen. Eerst twee maanden alles goed nagepluisd: hoe zit het met de vestigingswet inzake bakkers? Hoe maakt men een goede oven? Hoe goede recepten op de kop tikken? Hoe broden op de beste manier bakken? Een kontakt met een 70-jarige gespensioneerde bakker Jef Smits doet een hele wereld voor hen opengaan. Jef geeft richtlijnen hoe een houtoven te maken en legt vooral uit hoe deze te gebruiken. Van deze persoon krijgt men oude recepten, zoals het brood gebakken werd voor de tweede wereldoorlog...

Men maakt zelf een oven van 2,20 m lang, 1,65 m breed, 42 cm hoog, in de oude traditie. Speciale klei wordt na inspektie van 7 zandgroeves aangetroffen bij de Leuvense Trolieberg in een laag van 20 m hoogte. In deze vorm wordt eerst hout gestookt, vervolgens worden alle assen verwijderd en worden de deegvormen in de oven gestoken met een lange vork. Het is door dat hout en het brood in dezelfde ruimte onder te brengen, dat aan het brood een houtsmaak wordt toegevoegd. Zo kan men het aan de smaak van het brood merken dat er bijvoorbeeld op het einde nog een dennenboom werd toegevoegd aan het vuur: die smaak wordt dan wat meer hars-iger.

Het was vrij moeilijk voor Jan en Hilde om geld te lenen voor hun projekt. Net voor ze definitief van wal staken waren beiden werkloos en een kleine som lenen was nagenoeg onmogelijk. Uiteindelijk is Mercurius, een alternatieve bank opgericht vanuit de Steiner-filosofie, over de brug gekomen met 70.000 fr. Deze groep heeft hen ook op bedrijfsvlak geholpen met alles en nog wat.

Biologisch gekweekt

Het Bakhuis heeft voltarwebrood, grijs brood en wit brood aan te bieden, en dit wordt aan huis verkocht in Neerijse, maar ook in het Peperkoek Huisje in de Leuvense Tiensestraat en elke dinsdat, donderdag en zaterdag staat men 's middags aan de ingang van de Steinerschool aan de Zwarte Zusterstraat.

Wat is er nu zo specifiek aan het brood van het Bakhuis? Tijdens het gesprek dat we hierover met hen hadden, werden we overdonderd met honderd-en-een facetten van het alternatieve broodbakken, en het is duidelijk dat binnen het bestek van dit artikel zulks niet kan overgedaan worden en dat we ons beperken tot enkele facetten. Zo wordt tijdens het bakken ervoor zorg gedragen dat er zich een dikke korst vormt rond het brood, zodat de temperatuur binnen in het brood niet boven de 100° uitstijgt, waardoor de vitaminen in het brood niet verdelgd worden. Vitamine C bijvoorbeeld wordt opgebrand boven de 120°... aan de korst in de temperatuur konstant 200°. De bestanddelen van het brood, namelijk water, gist, zout, vetstoffen, meel worden zo zuiver mogelijk uitgezocht. Het graan (tarwe, rogge) wordt zelf gemalen wat toelaat overgebleven stro e.d. bijtijds te verwijderen. Het brood van het *Bakhuis* heeft als voordeel dat men het twee maanden kan bewaren zonder dat het begint te beschimmelen, wat overeenkomt met de situatie vroeger, toen op boerderijen ook maar één keer per week gebakken werd.

Ook een werkwijze van vroeger is het zetten van een 'heef'. De gist wordt eerst vermengd met een klein beetje bloem en water, hetgeen men een kwartier laat rijzen tot het mengsel barsten vertoont, vervolgens worden er grotere hoeveelheden bijgevoegd. Als de deeg gerezen is, wordt het terug helemaal platgeduwd om het CO_2 d'r uit te halen. Met zulke handelswijze komt het brood veel minder zwaar over bij het eten, veel minder opgeblazen als het ware... Alhoewel ze tevreden zijn over de basisprodukten die ze nu gebruiken, zijn beide nog steeds op zoek naar 'beter water' (wellicht bronwater in de toekomst), 'beter graan' (men zoekt een boer die volkomen biologisch kweekt en zijn produkten aan redelijke prijzen kwijt wil)...

Aan huis

Per dag worden momenteel ongeveer 250 broden gebakken die men vooral in eigen vriendenkring kwijt kan. Door het feit dat het brood zo goed bewaart, hoeft men helemaal niet 's nachts te bakken, wat toelaat met de kinderen een normaal leven te leiden. Het brood wordt in de huiskamer verkocht elke maandag, woensdag en vrijdag van 16.00 tot 19.00 u, maar men plant een achterhuis om te bouwen tot een heuse winkel. Jan wijst ook op het energiebesparende van het projekt. Terwijl een andere bakker per jaar duizenden liters stookolie erdoor jaagt, wordt in het *Bakhuis* gestookt met voornamelijk takhout, dat via partikulieren komt of dat men bijeen sprokkelt. Na een half jaar is de onderneming leefbaar te noemen, alhoewel het voor de toekomst een dubbeltje op zijn kant blijft. Aan de ene kant heeft men een vast klantenpotentieel opgebouwd, maar de kosten blijven zich maar verder opstapelen. Tijdens de voorbije koude heeft de verkoop zware klappen gekregen omdat de klanten zich niet waagden aan een verplaatsing om zich het brood aan te schaffen. Men denkt in de toekomst meer het brood aan huis te gaan leveren. Ook wil men best aan kandidaat-bakkers de gebruikte technieken doorgeven, omdat men van oordeel is dat Leuven diverse dergelijke bakkers kan herbergen. Als beginsom om vanuit het niets te beginnen met een dergelijk initiatief wordt ca. 250.000 fr genoemd.

Luc Vanheerentals

P.S. Natuurbakkerij *Het Bakhuis* bevindt zich Wolfshaegen 173, 3055 Neerijse. Tel. 016/47.24.38.

Kunnen werklozen mensen blijven met uw hulp?

Over het aantal stempelaars bestaat geen eenduidige telling. Het is immers maar te zien wat je allemaal bij de kategorie werklozen rekent. Toch geven de cijfers voor Leuven aan dat 11 572 vrouwen en 8 273 mannen in dit arrondissement zouden stempelen.

Geen leuk cijfer, maar nog minder prettig voor iedereen die zelf stempelaar is. Niet voor niets spreekt men nu van de "dopperziekte": een schuldgevoelen met depressies... Geen ideale basis om ooit uit het vicieuze cirkeltje te geraken.

De WAL (Werklozenateliers Leuven) willen hieraan iets doen. Wekelijks komen een 420 werklozen gemiddeld 2 keer kursusateliers volgen. Deze gaan van talen over komputers tot koken in de praktijk. De WAL zelf is gegroeid vanuit de vormingsinstelling Dialoog, zelf lid van de BVVO (Bond van Vormings- en Ontwikkelingsorganisaties). Zij beoogt de werklozen te helpen op allerlei gebieden: sociale kontakten leggen, techniek en inzicht bijleren. Uiteindelijk doel moet zijn het zichzelf kunnen redden.

Pluralisme is geen ijdel woord bij deze werking, waarbij de WAL ook borg wil staan voor kwaliteit en een degelijke lesgeversbegeleiding. Bijna alle lesgevers zijn werklozen. Maar ook geïnteresseerde studenten zijn hier welkom, vooral voor de taalvakken. Deze witte raven komen wel voor een heel aparte lessituatie te staan: de grootte van de groepen verschilt wel eens (mensen gaan solliciteren...), de verscheidenheid is enorm (bejaarden, pas afgestudeerden, vreemdelingen). Kortom, een enorm leerrijke ervaring om met zulke mensen te werken. En vaak ook een erg dankbare: enorme motivatie van de "leerlingen", goede medewerking...

De lessen vinden plaats in de lokalen van het instituut De Wandeleer, Amerikalaan 31 te Leuven. Voor meer informatie omtrent deze initiatieven van de WAL kan je terecht op de Blijde Inkomststraat 109, tel. 016/23.26.49. □

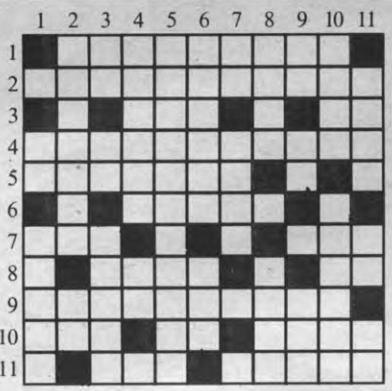

Horizontaal
1. Verkeerssignaal; 2. soort onderwijzers; 3. Chinese voornaam — aldaar; 4, verstedelijking; 5. afstammeling; 6. letterkeer van 'fokte'; 7. groente — verricht een landbouwhandeling; 8. reep stof — lange klank; 9. drank; 10. Engelse BH — voorzetsel — put; 11. insekt — metaal bewerken.

Vertikaal
1. United Nations — studentendekaan; 2. heilig — rolroer; 3. omgekeerde at — Buitenlandse Zaken — gereedschap; 4. tooninterval — voorzetsel; 5. van de studie van planten; 6. teloor — voorzetsel; 7. daar — gezichtharen; 8. kindertaal — weegt; 9. daar — aldaar — vleessaus; 10. letterkeer van 'tien'; 11. beneden — voorzetsel — logaritme.

Veel puzzelgenot,
Bart De Moor

Wie kan hier roeien?

De grotten van Remouchamps zijn mooi. Zeker als men aan het verblijf daar nog een stuivertje kan overhouden. Voor een periode mei, juni, augustus en september zoekt men daar immers gidsen-roeiers.

Een goed voorkomen en perfekte tweetaligheid zijn een noodzaak voor de maatjes). Het verblijf moet men wel zelf uitzoeken (kamvan, jeugdherberg, hotel, tent...), maar met een groep vrienden zit dit wel aan.

De verdiensten schijnen zo behoorlijk te zijn dat we ze niet mochten publiceren. Maar over dat en alle andere informatie daaromtrent kan je terecht bij Bob Depoorter van de Jobdienst in de Boghardenstraat 1. Vaar! nu kan je ook op dit adres terecht voor de nieuwe brochure "Jobstudent en werkgever". Allen daarheen, en zeg niet dat we het jullie niet gezegd hebben. □

Studenten gevraagd: vakatures voor Akademische Raad

Op de Algemene Vergadering van vrijdag 24 mei e.k. zal de Kringraad haar nieuwe vertegenwoordigers in de Akademische Raad en de Interfakultaire Kommissie voor Aggregatie kiezen voor het akademiejaar 1985-86: drie voor Akademische Raad (AR), waarvan voorlopig 2 van humane wetenschappen, en 2 van positieve wetenschappen) en twee studenten voor de Interfakultaire Kommissie voor Aggretatie (IFKA), waarvan 1 humane en 1 positieve.

In aanmerking voor deze mandaten komen alle studenten van de KU Leuven die aan de volgende voorwaarden voldoen:

1. De kandidaten moeten in de loop van dit of van vorig akademiejaar in minstens één zittijd geslaagd zijn.
2. Van de kandidaten wordt een gedegen ervaring verwacht in de Permanente Onderwijskommissie, Fakulteitsraad, Didaktische Onderwijswerkgroep van de kring, presidium of kringraad. Op basis van zo'n ervaring moeten zij grondig op de hoogte zijn van de problematiek inzake onderwijs en medebeheer in 't algemeen of aggregatie in het bijzonder.
3. De kandidaten moeten bereid zijn om hun funktie op te nemen volgens de geplogenheden van kringraad. Dit wil zeggen:
- De vertegenwoordigers worden ex officio lid van de Algemene Vergadering van kringraad (zonder stemrecht). Deze vergadering komt tweewekelijks samen op vrijdagavond en werkt rond de belangenverdediging van de studenten inzake onderwijs, medebeheer en aggregatie. Van de vertegenwoordigers wordt verwacht dat zij dit lidmaatschap opnemen met zin voor initiatief.
- De vertegenwoordigers volgen her en der het tot stand komen van de standpunten van de AV door bv. aktieve inzet in de werkgroepen van kringraad die zich hiermee bezig houden.
- De vertegenwoordigers verwoorden en verdedigen het standpunt van de AV van kringraad naar de akademische overheid toe en omgekeerd brengen zij ook regelmatig verslag uit van de vergaderingen van de AR en de IFKA op de AV (ook schriftelijk) en in Veto.
- De vertegenwoordigers bereiden gezamenlijk (zowel inhoudelijk als wat betreft de te volgen taktie) de vergaderingen van de AR en de IFKA voor, dit om de minieme studenteninspraak maksimaal te doen renderen. Ook voor deze specifieke voorbereiding moet tijd vrij gemaakt kunnen worden, bv. voor het bestuderen en napluizen van dossiers.
4. Kombinaties met een zware opdracht binnen de kring (bv. preses) worden over het algemeen afgeraden.
5. Een mandaat als vertegenwoordiger in AR of IFKA houdt ook technisch en administratief werk in, bv. het schrijven en typen van nota's aan AR of IFKA.

Geïnteresseerde studenten dienen hun kandidatuur in, schriftelijk met een motivering en een c.v. met vermelding van de voor het mandaat belangrijke ervaringen, uiterlijk op vrijdag 17 mei om 17.00 u, op kringraad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Voor meer inlichtingen kan men op hetzelfde adres terecht. De kandidaten zullen uitgenodigd worden op de AV van de kringraad om hun kandidatuur voor te stellen en toe te lichten. □

ZOEKERTJES

● Wie gaat mee op trektocht door heen Les Ecrins (Franse Alpen) van 16 tot 29 juli? Ik ken de streek en zorg voor alle groepsmateriaal (tenten e.d.). Z.w. Bert Broeckaert, Naamsesteenweg 423.

● Verloren: blauwe lederen handtas + inhoud: wil de vinder deze of inhoud (rijbewijs enz.). Afgeven F. Lintsstraat 108, Janssens Godelieve.

● Te koop: volumepedaal voor gitaar-syntesiser-bas... in prima staat prijs = 1400 fr. koopjes! Wieringstraat 6, Leuven bij Roel na 18.00 u.

● Gezocht: 3 kamers in gemeenschapshuis voor 3 jongens of een gemeenschapshuis te huur voor volgend schooljaar. Z.w. Fred-Dirk, Weldadigheidsstraat 14, Leuven.

● Chris doet alle typwerk (tesis, enz.) op IBM (verschillende lettertypes). Met ervaring! Tel.: na 17.00 u en weekend: 016/56.39.98.

● De plaatser van het zoekertje Italiaanse bijles mag zijn procent komen halen. De kursus is tot nader bericht volgeboekt, dus niet meer schrijven. H.R.

● In de Tiensestraat werd een sleutel gevonden met een halve frank als sleutelhanger. Af te halen in 's Meiersstraat 7, kamer 33.

● Te koop: alkohol stencil machine: goedkoopste manier van polycopiëren. J. Casselman. Const. Meunierstraat 57.

● Oud papier is steed welkom op buurthuis 't Lampeke, Ridderstraat 210. Hiermee steun je het buurtwerk!

● Te koop: Tandy TRS80 Model 4, 64K geheugen, 2 ingebouwde discdrives met monitor, 80.000 fr. Tel. 014/30.11.01 na 17.00 u.

● Ik zoek een oude vooroorlogse radio in boogvorm, "kapel"vorm. Ook evt. defekt. Tegen vergoeding of ruil. Z.w. Craenendonck 10, onderste bel of 03/651.64.50 (enkel weekend).

● Gemeubelde kamers te huur voor periode juli-augustus-september. 2800 fr/maand. Badkamer, keuken, telefoon, TV. Inlichtingen: Schrijnmakersstraat 20. Tel 016/23.07.72 na 19 u.

● Te koop: auto Golf 1100 bwj 78. Prijs o.t.k. Z.w. Brabançonnestraat 112, Leuven. Weekdagen tussen 8 en 10 u bij Rik Saelens.

● Voor al uw typwerk slechts één kontakt: 016/23.38.29.

● Fiets kwijt? Kom dan eens langs Koning Albertlaan 15, Leuven. Misschien kunnen wij u helpen.

● Te koop: 2 elektrische basgitaren: Aria Pro 2 en Vega. Wegens stopzetting hobby potk tel: 014/61.23.77 of Brosens Luc, Brustraat 13, 2340 Beerse.

● Stripklub Schanul is nu ook op donderdag open! Net als op maandag van 18.30-20.00 u. Dit in de Charaban, Vlamingenstraat 47 te 3000 Leuven. Stripverhuur aan 4 fr/stuk. Reeds 120 leden!

AD VALVAS

Landbouw

● Donderdag 9 mei: Verkiezingen in Aud. De Molen. Om 20.00 u gevolgd door feest in de bar.

Medika

● Medikabar elke weekdag geopend vanaf 22.00 u.

Wina

● Woensdag 8 mei: verkiezingen in Rekreatiecentrum bij Alma 3 om 20.00 u met achteraf TD georganizeerd door tweede lic.

Chemika

● Donderdag 9 mei: verkiezingskantus met TD.

AGENDA

Donderdag 2 mei

14.00 u. KOLLOKWIUM ***Europakruispunt Brussel***, lezingen vanaf 14.00 u gevolgd door debat om 17.00 u. L & W, 8ste verdieping. Toegang 50/100.

20.00 u. LITERATUUR ***Anthony Burgess*** door A. Degeest. In 't Stuc. Org. Universitaire Werkgroep Literatuur.

21.00 u. KONCERT ***The Triffids***. In 't Stuc. Org. vzw Chestnut Three.

Vrijdag 3 mei

21.00 u. KONCERT ***Lamagoya***. In 't Stuc. Inkom 200/320. Org. Kura.

Maandag 6 mei

18.00 u. BETOGING ***Potten- en pannenoptocht*** tegen de raketten en misbruik van voorlopige hechtenis. Vertrek Ladeuzeplein. Org. Rakettenvergif en VAKA Leuven.

20.30 u. VLAAMSE FILM ***Ongeduriqheid*** (1928) en ***Detektievengeschiedenis*** (1925) van Ch. Dekeukeleire. Aud. Ves. Inkom 50/70.

22.30 u. VLAAMSE FILM ***Banket van de smokkelaars*** (1951) van H. Storck. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF

Dinsdag 7 mei

20.30 u. VLAAMSE FILM ***Hoe zotter hoe liever*** (1955) van E. Kiel. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF.

22.30 u. VLAAMSE FILM ***Meeuwen sterven in de hoeven*** (1955) van R. Kuypers, I Michiels, R. Verhavert. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF.

Woensdag 8 mei

19.30 u. PLENUM ***Macht en onmacht van de vakbonden in krisistijd***. Door T. Colpaert (ABVV). Seminarielokaal 4, Van Evenstraat 2A, eerste verdieping. Org. Polekar i.s.m. Dialoog.

20.00 u. BRIEFSCHRIJFAVOND ***Amnesty International***. In Groot Begijnhof nr. 16. Org. A.I. Leuven.

20.30 u. VLAAMSE FILM ***De man die zijn haar kort liet knippen*** (1966) van A. Delvaux. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF.

22.30 u. VLAAMSE FILM ***Monsieur Houwaarden*** (1968) van H. Kumel. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF.

Donderdag 9 mei

20.00 u. LITERATUUR ***Nathalie Sarrante***. Lezing door J. Poulin. In 't Stuc. Org. Univ. Werkgroep Literatuur.

20.30 u. VLAAMSE FILM ***Maria Danneels of het leven dat wij droomden*** (1982) van R. De Hert. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF.

22.30 u. VLAAMSE FILM ***Vrijdag*** (1980) van H. Claus. Aud. Ves. Inkom 50/70. Org. DAF.

TENTOONSTELLINGEN

't GEFLATTEERD PORTRET, Ravenstraat 21-23: Instants van Jan Vierstraete. Tot 31 mei.

DE WITTE TELPERION, Naamsetraat 46: Jean De Bolle met schilderijen, tekeningen, etsen en kollages. Tot 7 juni.

EMBRYO, Naamsestraat 49: Hedwig Luyckx olie, akwarel, email. Tot eind mei.

TENTOONSTELLINGSZAAL, L. Vanderkelenstraat 30: Keramiek en grafiek door leerlingen stedelijke akademie van Schone Kunsten Leuven. Tot 5 mei.

TENTOONSTELLINGSZAAL L & W, Blijde Inkomststraat 21: 15 jaar ontwerpen voor het Europakruispunt Brussel. Tot 3 mei.

GALERIJ PERSPEKTIEF, St. Antoniusberg 3: schilderijen van Martin Baeyens. Tot 30 mei.

ZOEKERTJE : gratis.

De redaktie behoudt zich recht voor om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje. 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan 's Meiersstraat 5